

Regulamin dyscyplinarny Polskiego Związku Łyżwiarstwa Szybkiego

Na podstawie art. 9 ust. 4 i art. 43 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857, z późn. zm.) oraz § 38 ust. 2 Statutu Polskiego Związku Łyżwiarstwa Szybkiego, uchwała się, co następuje:

Rozdział I Postanowienia ogólne

§ 1.

1. Regulamin dyscyplinarny Polskiego Związku Łyżwiarstwa Szybkiego (w skrócie „PZŁS” lub „Związek”), zwany dalej „Regulaminem”, określa zasady ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej w sporcie łyżwiarstwo szybkie.
2. Regulamin określa w szczególności:
 - 1) szczegółowe zasady powoływania i funkcjonowania organów dyscyplinarnych;
 - 2) kompetencje organów właściwych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych;
 - 3) zasady ponoszenia odpowiedzialności za przewinienia dyscyplinarne;
 - 4) kary i zasady ich wymiaru;
 - 5) rodzaje przewinień dyscyplinarnych;
 - 6) tryb przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych;
 - 7) zasady ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za stosowanie dopingu w sporcie;
 - 8) przesłanki wznowienia postępowania;
 - 9) zasady wykonywania orzeczeń organów dyscyplinarnych.

§ 2.

Ilekroć w Regulaminie jest mowa o:

- 1) zawodniku - rozumie się przez to zawodnika płci męskiej lub żeńskiej zrzeszonego w klubach zarejestrowanych w PZŁS oraz zawodnika zagranicznego startującego w barwach polskiego klubu oraz zawodnika czasowo zawieszonoego w prawach zawodnika;
- 2) zawodniku klasy krajowej – rozumie się przez to zawodnika niebędącego zawodnikiem klasy międzynarodowej;
- 3) zawodniku klasy międzynarodowej – rozumie się przez to zawodnika uczestniczącego w zawodach międzynarodowych lub będącego w zarejestrowanej grupie zawodników prowadzonej przez ISU;
- 4) dopingu – rozumie się przez to wystąpienie jednego lub więcej naruszeń niniejszego Regulaminu określonych w § 99 ust. 1 – 8;
- 5) WADA - rozumie się przez to Światową Agencję Antydopingową;
- 6) ISU - rozumie się przez to Międzynarodową Unię Łyżwiarską;
- 7) KdZDwS - rozumie się przez to Komisję do Zwalczenia Dopingu w Sporcie;
- 8) KD – rozumie się przez to Komisję Dyscyplinarną PZŁS;
- 9) CAS- rozumie się przez to Trybunał Arbitrażowy przy MKOL w Lozannie;
- 10) Trybunał – rozumie się przez to Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim;
- 11) PKOL - rozumie się przez to Polski Komitet Olimpijski;
- 12) MKOL- rozumie się przez to Międzynarodowy Komitet Olimpijski.

§ 3.

1. Odpowiedzialności dyscyplinarnej w sporcie łyżwiarstwo szybkie za popełnione przewinienie dyscyplinarne podlegają:
 - 1) członkowie zwyczajni, w tym kluby sportowe oraz członkowie wspierający PZŁS;
 - 2) zawodnicy;
 - 3) sędziowie sportowi;
 - 4) trenerzy i instruktorzy;
 - 5) działacze sportowi;
 - 6) inne osoby biorące bezpośrednio lub pośrednio udział we współzawodnictwie sportowym organizowanym lub prowadzonym przez PZŁS.
2. Przewinieniem dyscyplinarnym jest naruszenie postanowień Statutu PZŁS, regulaminów i innych przepisów obowiązujących w tym sporcie, w tym przepisów ISU oraz uchwał,

zarządzeń i decyzji wydanych przez uprawnione organy PZŁS, a także norm etyczno-moralnych obowiązujących w sporcie.

3. Przewinieniem dyscyplinarnym jest również stosowanie dopingu w sporcie.

§ 4.

1. Postępowanie dyscyplinarne związane ze stosowaniem dopingu w sporcie łyżwiarstwo szybkie stanowi postępowanie szczególne i regulowane jest przepisami rozdziału VII Regulaminu.
2. Postanowieniami niniejszego Regulaminu nie są objęte sprawy regulaminowe związane z technicznym przebiegiem współzawodnictwa sportowego, rozstrzygane na podstawie regulaminów sportowych PZŁS.

Rozdział II

Organy właściwe do orzekania w sprawach dyscyplinarnych (organy dyscyplinarne)

§ 5.

Organami właściwymi do orzekania w sprawach dyscyplinarnych (organami dyscyplinarnymi PZŁS) są:

- 1) Komisja Dyscyplinarna;
- 2) Zarząd PZŁS;
- 3) Walne Zgromadzenie Członków.

§ 6.

1. Komisja Dyscyplinarna jest głównym organem dyscyplinarnym PZŁS.
2. Komisja Dyscyplinarna składa się z 3 – 5 osób wybieranych przez Walne Zgromadzenie Członków na okres 4-letniej kadencji.
3. Członkowie Komisji Dyscyplinarnej nie mogą być członkami innych władz Związku.
4. W skład członków Komisji Dyscyplinarnej powinna wchodzić osoba posiadająca wyższe wykształcenie prawnicze oraz wiedzę z zakresu sportu.
5. Kandydatów na członków Komisji Dyscyplinarnej mogą zgłaszać członkowie zwyczajni Związku oraz Zarząd Związku.

§ 7.

1. Członkostwo w Komisji Dyscyplinarnej wygasa w przypadku:
 - 1) rezygnacji złożonej na piśmie;
 - 2) nieusprawiedliwionej nieobecności na trzech kolejnych posiedzeniach;
 - 3) skazania prawomocnym wyrokiem za ścigane z oskarżenia publicznego umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 4) ograniczenia albo utraty zdolności do czynności prawnych;
 - 5) odwołania;
 - 6) śmierci.
2. Odwołanie członka Komisji Dyscyplinarnej może nastąpić w przypadku:
 - 1) choroby powodującej trwałą niezdolność do wykonywania funkcji;
 - 2) uchybienia godności funkcji członka Komisji Dyscyplinarnej, w szczególności z powodu działalności niezgodnej ze statutem PZŁS.
3. Odwołanie członka Komisji Dyscyplinarnej może nastąpić wyłącznie w drodze uchwały Walnego Zgromadzenia Członków, podjętej bezwzględną większością głosów.
4. W razie wygaśnięcia członkostwa w Komisji, za wyjątkiem przypadku określonego w ust. 1 pkt 5, Komisja Dyscyplinarna ma prawo dokooptować do swojego składu nowe osoby spośród tych, którzy w wyborach do Komisji Dyscyplinarnej uzyskali kolejno najwyższą ilość głosów, na okres do końca kadencji.
5. Liczba dokooptowanych członków Komisji Dyscyplinarnej danej kadencji nie może przekraczać 1/3 ogólnej liczby członków pochodzących z wyboru.
6. W przypadku odwołania członka Komisji Dyscyplinarnej Walne Zgromadzenie Członków dokonuje powołania uzupełniającego na okres do końca kadencji.

§ 8.

1. Na pierwszym posiedzeniu członkowie Komisji Dyscyplinarnej wybierają spośród siebie przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej kieruje jej pracami i reprezentuje ją na zewnątrz, podejmując wszelkie działania i czynności konieczne do zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań Komisji.

§ 9.

1. Komisja Dyscyplinarna orzeka jako organ pierwszej instancji we wszystkich sprawach dyscyplinarnych, w tym w sprawach związanych ze stosowaniem dopingu w sporcie, z

wyjątkiem spraw przekazanych Regulaminem do właściwości innego organu dyscyplinarnego.

2. Komisja Dyscyplinarna orzeka w składzie trzyosobowym.
3. Skład orzekający, w tym przewodniczący składu orzekającego i protokolant, wyznaczani są przez przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej.

§ 10.

Do właściwości Komisji Dyscyplinarnej należy również rozpoznawanie sporów między trenerami, instruktorami, sędziami i działaczami sportowymi, związanych z ich statutową działalnością w Związku.

§ 11.

1. Zarząd Związku orzeka jako organ pierwszej instancji w sprawach o wykluczenie członka ze Związku.
2. Zarząd Związku rozpoznaje również środki odwoławcze od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez Komisję Dyscyplinarną.
3. W toku postępowania dyscyplinarnego Zarząd Związku podejmuje decyzje w trybie określonym przepisami Statutu PZŁS.

§ 12.

Walne Zgromadzenie Członków rozpoznaje środki odwoławcze od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez Zarząd PZŁS w sprawach o wykluczenie członka ze Związku.

Rozdział III

Zasady ponoszenia odpowiedzialności za przewinienia dyscyplinarne

§ 13.

1. Odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienie dyscyplinarne ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia przewinienia.
2. Nieświadomość tego, że działanie lub zaniechanie stanowi przewinienie dyscyplinarne, nie wyłącza odpowiedzialności, chyba że nieświadomość była usprawiedliwiona.

§ 14.

1. Przewinienie dyscyplinarne uważa się za popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany. Za czas, w którym sprawca zaniechał działania, uważa się dzień następujący po upływie terminu, w którym określone działanie powinno nastąpić.
2. Odpowiedzialność dyscyplinarna ponoszona jest za przewinienia dyscyplinarne popełnione zarówno w kraju jak i za granicą.

§ 15.

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna, ponoszona na zasadach określonych w niniejszym Regulaminie, jest niezależna od odpowiedzialności określonej przepisami powszechnie obowiązującego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. W razie wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie albo wykroczenie skarbowe, o czyn stanowiący równocześnie przewinienie dyscyplinarne, postępowanie dyscyplinarne może zostać zawieszona do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego, postępowania w sprawie o wykroczenie albo postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wykroczenie skarbowe.
3. Organ dyscyplinarny, który zawiesił postępowanie w przypadku określonym w ust. 2 podejmuje uprzednio zawieszona postępowanie nie później niż w ciągu jednego miesiąca od prawomocnego zakończenia postępowań wskazanych w ust. 2.
4. Orzeczenie wydane w sprawach, o których mowa w ust. 2, w tym uniewinniające, nie stanowi przeszkody do wymierzenia kary w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 16.

Orzeczenie kary dyscyplinarnej przez właściwy organ dyscyplinarny nie wyłącza możliwości dochodzenia przez osoby poszkodowane przewinieniem dyscyplinarnym stosownych odszkodowań na zasadach ogólnych.

Rozdział IV

Kary i zasady ich wymiaru

§ 17.

Za popełnione przewinienia dyscyplinarne wymierza się kary dyscyplinarne.

§ 18.

Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zawieszenie lub pozbawienie właściwej licencji;
- 5) pozbawienie zawodnika tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski;
- 6) zawieszenie:
 - a) w prawach członka Związku,
 - b) w prawach zawodnika, w tym członka kadry narodowej,
 - c) w pełnieniu funkcji trenera, instruktora, sędziego sportowego, działacza sportowego lub innej funkcji społecznej lub sportowej;
- 7) wykluczenie ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej;
- 8) okresowy lub dożywotni zakaz pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku;
- 9) zakaz reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych;
- 10) dyskwalifikacja okresowa lub dożywotnia;
- 11) okresowy zakaz organizacji imprez ogólnopolskich i międzynarodowych;
- 12) wykluczenie członka z PZŁS.

§ 19.

Wobec członków PZŁS, w tym klubów sportowych, mogą być nakładane następujące kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie
- 2) kara pieniężna;
- 3) zawieszenie lub pozbawienie licencji;
- 4) zawieszenie w prawach członka PZŁS;
- 5) okresowy zakaz organizacji imprez ogólnopolskich i międzynarodowych;
- 6) wykluczenie z PZŁS.

§ 20.

Wobec zawodników, w tym członków kadry narodowej, mogą być nakładane następujące kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zawieszenie lub pozbawienie właściwej licencji;
- 5) pozbawienie tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski;
- 6) zawieszenie w prawach zawodnika;
- 7) wykluczenie ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej;
- 8) zakaz reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych;
- 9) dyskwalifikacja okresowa lub dożywotnia.

§ 21.

Wobec sędziów sportowych mogą być nakładane następujące kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) zawieszenie lub pozbawienie właściwej licencji;
- 4) kara pieniężna;
- 5) zawieszenie w pełnieniu funkcji sędziego sportowego;
- 6) okresowy lub dożywotni zakaz pełnienia funkcji sędziego lub innych funkcji statutowych.

§ 22.

Wobec działaczy sportowych, trenerów, instruktorów oraz innych osób podlegających Regulaminowi mogą być nakładane następujące kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) zawieszenie lub pozbawienie właściwej licencji (w przypadku trenerów i instruktorów);
- 4) kara pieniężna;
- 5) zawieszenie w pełnieniu określonej funkcji;
- 6) okresowy lub dożywotni zakaz pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku.

§ 23.

Upomnienie oraz nagana mogą być podane do publicznej wiadomości.

§ 24.

Karę pieniężną wymierza się w walucie polskiej, w wysokości od 100 zł do 3 000 zł.

§ 25.

1. Kary dyscyplinarne: zawieszenia właściwej licencji, okresowego zakazu pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku, zakazu reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych oraz okresowego zakazu organizacji imprez ogólnopolskich i międzynarodowych, orzeka się na okres od 3 miesięcy do 3 lat.
2. Kary, o których mowa w ust. 1, wymierza się w miesiącach i latach.

§ 26.

1. Kara zawieszenia powoduje zawieszenie wszelkich praw sportowych wynikających z członkostwa w klubie sportowym zrzeszonym w PZŁS lub z członkostwa w PZŁS, a także zakaz uczestniczenia we wszelkiej działalności sportowej nadzorowanej lub prowadzonej przez PZŁS lub organizacje międzynarodowe.
2. Karę zawieszenia w prawach zawodnika lub klubu sportowego w prawach członka Związku powoduje również zakaz udziału zawodnika lub klubu we współzawodnictwie sportowym w kraju i za granicą.
3. Karę zawieszenia orzeka się na okres od 3 miesięcy do 3 lat i wymierza się ją w miesiącach i latach.

§ 27.

1. Kara dyskwalifikacji pociąga za sobą całkowitą i bezwarunkową utratę wszelkich praw uczestnictwa w działalności prowadzonej lub nadzorowanej przez PZŁS oraz organizacje międzynarodowe, na czas dyskwalifikacji.
2. Kara dyskwalifikacji okresowej może być orzeczona na okres od 3 miesięcy do 3 lat i wymierza się ją w miesiącach i latach.
3. Kara dyskwalifikacji zawodnika skutkuje pozbawieniem go licencji.

§ 28.

Kara pozbawienia zawodnika licencji lub wymierzenie wobec niego kary dyskwalifikacji na okres powyżej jednego roku oznacza wykluczenie go ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej.

§ 29.

Kara wykluczenia członka z PZŁS obejmuje utratę wszelkich praw wynikających z członkostwa w Polskim Związku Łyżwiarstwa Szybkiego

§ 30.

Rodzaj i okres trwania kary dyscyplinarnej organ dyscyplinarny określa w orzeczeniu dyscyplinarnym.

§ 31.

1. Organ dyscyplinarny wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych w Statucie oraz Regulaminie, uwzględniając stopień winy, a także cele kary w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania łyżwiarstwa szybkiego w Polsce oraz cele wychowawcze i dyscyplinujące, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.
2. Wymierzając karę, organ dyscyplinarny uwzględnia motyw i sposób zachowania się obwinionego, rodzaj i rozmiar następstw przewinienia dyscyplinarnego, okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na obwinionym obowiązków oraz zachowanie sprawcy po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.
3. Wymierzając karę pieniężną organ dyscyplinarny bierze pod uwagę dochody obwinionego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.
4. Okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

§ 32.

Jeżeli dane postępowanie dyscyplinarne dotyczy kilku przewinień dyscyplinarnych popełnionych przez tego samego sprawcę, organ dyscyplinarny może wymierzyć jedną karę za wszystkie przewinienia (kara łączna).

§ 33.

1. Wykonanie orzeczonej kary:
 - 1) zawieszenia lub pozbawienia licencji;
 - 2) zawieszenia;
 - 3) okresowego zakazu pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku;
 - 4) dyskwalifikacji okresowej

- może zostać warunkowo zawieszona na okres od 6 miesięcy do 2 lat, jeżeli w sprawie miały miejsce istotne okoliczności łagodzące.
2. Zawieszona kara podlega wykonaniu, jeżeli w okresie zawieszenia osoba wobec której prawomocnie orzeczono zawieszoną karę popełniła nowe, podobne do poprzedniego przewinienie dyscyplinarne, za które orzeczono prawomocnie karę tego samego rodzaju.
3. Można zarządzić wykonanie warunkowo zawieszonej kary, jeżeli ukarany w okresie zawieszenia popełnił inne przewinienie dyscyplinarne, za które został prawomocnie ukarany.

§ 34.

1. W sprawie, w której miały miejsce szczególnie istotne okoliczności łagodzące, organ dyscyplinarny może wymierzyć karę łagodniejszego rodzaju, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.
2. Ukarany, po odbyciu lub wykonaniu co najmniej połowy kary, w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności dotyczących jego osoby, może złożyć do organu dyscyplinarnego wniosek o umorzenie pozostałej części kary. Przepis ten nie dotyczy sytuacji ukarania karą pieniężną.

§ 35.

1. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Jeżeli jednak w tym okresie wszczęto postępowanie dyscyplinarne, karalność ustaje z upływem 2 lat od wszczęcia postępowania.
2. Kara nie podlega wykonaniu, jeżeli od daty uprawomocnienia się orzeczenia nakładającego karę upłynęło 2 lata.
3. Po upływie 3 lat, licząc od daty wykonania kary, kara dyscyplinarna ulega zatarciu z mocy Regulaminu. Z chwilą zatarcia kary dyscyplinarnej uważa się ją za niebyłą, a wpis o jej orzeczeniu usuwa się z ewidencji, o której mowa w § 36.

4. Na wniosek zainteresowanego lub klubu którego jest reprezentantem, możliwe jest zarządzenie zatarcia kary dyscyplinarnej już po upływie 1 roku i 6 miesięcy, licząc od daty wykonania kary. Przepis ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.
5. Zasady określone w ust. 1 i 2 nie znajdują zastosowania do przewinień korupcyjnych, które nie ulegają przedawnieniu.

§ 36.

PZŁS prowadzi ewidencje orzeczonych kar oraz warunkowych zawieszek wykonania orzeczonej kary.

Rozdział V

Rodzaje przewinień dyscyplinarnych

§ 37.

Za poszczególne przewinienia dyscyplinarne organ dyscyplinarny wymierza kary dyscyplinarne zgodnie z postanowieniami rozdziału IV Regulaminu, z uwzględnieniem zasad, o których mowa w § 31.

§ 38.

Zawodnicy, w tym zawodnicy kadry narodowej, za:

- 1) przebywanie w trakcie zawodów, treningów oraz akcji szkoleniowych w stanie po spożyciu alkoholu lub pod wpływem środków odurzających;
- 2) wysoce niesportowy tryb życia, naruszanie porządku prawnego oraz norm etyczno-moralnych, w szczególności w trakcie zawodów sportowych i akcji szkoleniowych, podlegają karze upomnienia, nagany, zawieszenia lub pozbawienia licencji, zawieszenia w prawach zawodnika, wykluczenia ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej, zakazu reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych albo karze dyskwalifikacji okresowej.

§ 39.

1. Zawodnicy za nieuczestniczenie lub spóźnienie się na uroczystość otwarcia lub zamknięcia zawodów sportowych, podlegają karze upomnienia lub nagany.

2. Zawodnicy za nieprzestrzeganie estetycznego stroju sportowego, używanie na odzieży sportowej znaków, symboli, reklam niezgodnych z aktualnymi wytycznymi PZŁS, podlegają karze upomnienia lub nagany.
3. W przypadku popełnienia ponownie przez zawodnika przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1 i 2, organ dyscyplinarny może orzec karę wobec niego karę wykluczenia ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej.

§ 40.

Zawodnicy, w tym zawodnicy kadry narodowej, za udział we współzawodnictwie sportowym organizowanym lub prowadzonym przez PZŁS, bez spełnienia stosownych wymagań kwalifikacyjnych określonych przepisami Związku, podlegają karze nagany, zawieszenia lub pozbawienia licencji, zawieszenia w prawach zawodnika, wykluczenia ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej, zakazu reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych albo karze dyskwalifikacji okresowej.

§ 41.

Zawodnicy za:

- 1) podpisanie deklaracji przystąpienia (zgłoszenia) do innego klubu bez spełnienia określonych przepisami PZŁS warunków;
 - 2) za podpisanie umowy z innym klubem w okresie ważności umowy z klubem macierzystym,
- podlegają karze zawieszenia w prawach zawodnika oraz karze pieniężnej do 1 000 zł.

§ 42.

1. Zawodnicy, w tym zawodnicy kadry narodowej, za publiczne znieważenie innego uczestnika zawodów sportowych, w szczególności sędziego, innego zawodnika, trenera, instruktora lub osoby funkcyjnej, podlegają karze upomnienia, nagany, zawieszenia w prawach zawodnika albo karze dyskwalifikacji okresowej.
2. Zawodnicy, w tym zawodnicy kadry narodowej, za naruszenie nietykalności cielesnej innego uczestnika zawodów sportowych, w szczególności sędziego, innego zawodnika, trenera, instruktora lub osoby funkcyjnej,

podlegają karze nagany, karze pieniężnej do 3 000 zł, zawieszenia w prawach zawodnika, wykluczenia ze składu kadry narodowej, olimpijskiej lub klubowej albo karze dyskwalifikacji okresowej lub dożywotniej.

§ 43.

Zawodnicy za odmowę reprezentowania kraju we współzawodnictwie międzynarodowym, po otrzymaniu nominacji,
podlegają karze nagany, zawieszenia w prawach zawodnika, zakazu reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych albo karze dyskwalifikacji okresowej.

§ 44.

Zawodnicy będący członkami kadry narodowej za:

- 1) odmowę udziału w akcji szkolenia centralnego;
- 2) nieusprawiedliwione nieprzybycie na akcję szkolenia centralnego;
- 3) rażące spóźnianie się na akcje szkolenia centralnego lub ich przedwczesne opuszczanie;
- 4) odmowę startu w zawodach krajowych i zagranicznych bez uzasadnionego usprawiedliwienia;
- 5) niepoddawanie się lub nieterminowe poddawanie się okresowym badaniom lekarskim i wydolnościowym lub nieprzestrzeganie postępowania leczniczego;
- 6) zachowanie niegodne reprezentanta kraju,

podlegają karze nagany, zawieszenia lub pozbawienia licencji, zawieszenia w prawach zawodnika, wykluczenia ze składu kadry narodowej lub olimpijskiej, zakazu reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych albo karze dyskwalifikacji okresowej.

§ 45.

Zawodnicy będący członkami kadry narodowej za:

- 1) działania godzące w dobre imię Związku, w szczególności związane z wystąpieniami publicznymi lub wypowiedziami w środkach masowego przekazu;
- 2) podważanie autorytetu trenerów, sędziów oraz publiczne kwestionowanie ich kwalifikacji zawodowych,

3) publiczną krytykę sędziów lub ich orzeczeń, a także decyzji właściwych organów PZŁS,
podlegają karze upomnienia, nagany, karze pieniężnej do 1 000 zł albo karze zawieszenia w prawach zawodnika.

§ 46.

1. Sędziowie sportowi za:

- 1) nieusprawiedliwioną nieobecność na zawodach, do których sędziowania zostali wyznaczeni;
- 2) prowadzenie zawodów w stanie po spożyciu alkoholu lub pod wpływem środków odurzających;
- 3) spożywanie alkoholu lub przyjmowanie środków odurzających na terenie obiektu sportowego w trakcie zawodów,

podlegają karze upomnienia, nagany, zawieszenia lub pozbawienia licencji, okresowego zakazu pełnienia funkcji sędziego sportowego albo karze zawieszenia.

2. Sędziowie sportowi za nieterminowe lub niepełne sporządzenie sprawozdania z zawodów, podlegają karze upomnienia lub nagany.

§ 47.

1. Sędziowie sportowi za naruszenie w trakcie zawodów sportowych przepisów i zasad, w szczególności, gdy wpływają one na wynik współzawodnictwa sportowego, podlegają karze upomnienia, nagany, zawieszenia lub pozbawienia licencji, okresowego zakazu pełnienia funkcji sędziego sportowego lub innych funkcji statutowych albo karze zawieszenia.

2. Sędziowie sportowi za przyjmowanie lub usiłowanie przyjęcia korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za stronicze kształtowanie wyników zawodów, podlegają karze okresowego lub dożywotniego zakazu pełnienia funkcji sędziego sportowego.

§ 48.

Sędziowie sportowi za działania godzące w dobre imię Związku, w szczególności związane z wystąpieniami publicznymi lub wypowiedziami w środkach masowego przekazu, podlegają karze upomnienia, nagany, karze pieniężnej do 1 000 zł albo karze zawieszenia.

§ 49.

Działacze sportowi, trenerzy, instruktorzy oraz inne osoby podlegające Regulaminowi za przyczynienie się lub spowodowanie absencji zawodników powołanych do kadry narodowej lub będących członkami kadry narodowej w zawodach lub akcjach szkolenia centralnego, podlegają karze nagany, zawieszenia albo karze okresowego zakazu pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku.

§ 50.

Działacze sportowi, trenerzy, instruktorzy oraz inne osoby podlegające Regulaminowi za:

- 1) działania godzące w dobre imię Związku, w szczególności związane z wystąpieniami publicznymi lub wypowiedziami w środkach masowego przekazu;
- 2) publiczną krytykę sędziów lub ich orzeczeń, a także decyzji właściwych organów PZŁS,

podlegają karze upomnienia, nagany, karze pieniężnej do 1 000 zł albo karze zawieszenia.

§ 51.

1. Członkowie zwyczajni Związku, w tym kluby sportowe, za:

- 1) nieuczestniczenie w pracach i działalności Związku co najmniej przez okres 1 roku;
- 2) zaleganie z zapłatą składek członkowskich co najmniej przez okres 1 roku;
- 3) działalność sprzeczną z prawem;
- 4) działalność rażąco sprzeczną ze statutem Związku oraz uchwałami władz Związku;
- 5) zaprzestanie uczestnictwa przez członka zwyczajnego będącego klubem sportowym we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez Związek;
- 6) działania na szkodę Związku,

podlegają karze zawieszenia w prawach członka albo karze wykluczenia ze Związku.

2. Członkowie wspierający Związku za:

- 1) działalność sprzeczną z prawem, statutem Związku oraz uchwałami władz Związku;
- 2) działania na szkodę Związku;
- 3) zaniechanie realizacji deklarowanego wsparcia,

podlegają karze zawieszenia w prawach członka albo karze wykluczenia ze Związku.

§ 52.

Kluby sportowe za uniemożliwienie zawodnikom powołanym do kadry narodowej lub będącym członkami kadry narodowej udziału w zawodach lub akcjach szkolenia centralnego, podlegają karze pieniężnej do 3 000 zł.

§ 53.

Kluby sportowe za naruszenie przepisów dotyczących zmiany przynależności zawodników do klubów sportowych,
podlegają karze pieniężnej do 3 000 zł albo karze zawieszenia w prawach członka.

§ 54.

1. Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 Regulaminu, z zastrzeżeniem § 42 ust. 1, za publiczne znieważenie innych uczestników zawodów sportowych, w szczególności sędziów, zawodników, trenerów, instruktorów i osób funkcyjnych, podlegają karze upomnienia, nagany albo karze zawieszenia.
2. Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 Regulaminu, z zastrzeżeniem § 42 ust. 2, za naruszenie nietykalności cielesnej innych uczestników zawodów sportowych, w szczególności sędziów, zawodników, trenerów, instruktorów i osób funkcyjnych, podlegają karze nagany, karze pieniężnej do 3 000 zł, zawieszenia albo karze okresowego lub dożywotniego zakazu pełnienia określonych funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim.

§ 55.

Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 Regulaminu, za dyskryminujące lub rasistowskie zachowania wobec innych uczestników zawodów sportowych,
podlegają karze pieniężnej do 3 000 zł, zawieszenia, okresowego zakazu pełnienia określonych funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim albo karze dyskwalifikacji okresowej.

§ 56.

Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 Regulaminu, za popełnienie czynów korupcyjnych określonych w art. 46, 47 i 48 ustawy o sporcie,
podlegają karze zawieszenia, okresowego lub dożywotniego zakazu pełnienia określonych funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim albo karze dyskwalifikacji okresowej lub dożywotniej.

§ 57.

1. Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 Regulaminu, ponoszą również odpowiedzialność dyscyplinarną za inne naruszenia przepisów, o których mowa w § 3 ust. 2 Regulaminu, w szczególności jeżeli naruszenie to polega na przekroczeniu uprawnień bądź na nierealizowaniu obowiązków nałożonych tymi przepisami.
2. Osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 Regulaminu, ponoszą również odpowiedzialność dyscyplinarną za nierealizowanie uchwał, zarządzeń i decyzji wydanych przez uprawnione organy PZŁS.
3. Za przewinienia dyscyplinarne, o których mowa w ust. 1 i 2, rodzaj kary dyscyplinarnej określa właściwy organ dyscyplinarny w ramach kar określonych w rozdziale IV, z uwzględnieniem § 31 Regulaminu.

Rozdział VI

Tryb przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego

Zasady postępowania dyscyplinarnego

§ 58.

Postępowanie dyscyplinarne polega na przeprowadzeniu czynności mających na celu ustalenie zasadności zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oraz jego okoliczności poprzez zebranie wszelkich dowodów koniecznych do wyjaśnienia sprawy, ich rozpatrzeniu i wydaniu orzeczenia kończącego sprawę przez właściwy organ dyscyplinarny.

§ 59.

1. Postępowanie dyscyplinarne wszczynane jest na wniosek zainteresowanych podmiotów lub z urzędu.
2. Zainteresowanym podmiotem jest każdy czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy przewinienie dyscyplinarne, albo kto żąda czynności organu dyscyplinarnego ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

§ 60.

1. Postępowanie dyscyplinarne jest dwuinstancyjne.
2. Postępowanie dyscyplinarne powinno być prowadzone zgodnie z zasadami jawności.

3. Obwinionemu o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przysługuje prawo do obrony w toku całego postępowania.
4. Obwinionemu przysługuje prawo do przedstawiania dowodów na swoją obronę oraz składania wniosków dowodowych.
5. Obwiniony w postępowaniu dyscyplinarnym może być reprezentowany przez pełnomocnika.
6. Pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, jak również rodzice, małżonek, rodzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia

§ 61.

1. Stroną w postępowaniu dyscyplinarnym jest obwiniony.
2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na wniosek uprawnionego podmiotu, prawa strony przysługują także wnioskodawcy.
3. W trakcie postępowania dyscyplinarnego strony mają prawo do:
 - 1) czynnego udziału we wszystkich fazach postępowania;
 - 2) wglądu do akt sprawy, w tym zgromadzonych dowodów;
 - 3) składania wyjaśnień, zadawania pytań, składania żądań i wniosków, w tym wniosków dowodowych i powoływania świadków.

§ 62.

1. Obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego uważa się za niewinnego, dopóki jego odpowiedzialność za przewinienie dyscyplinarne nie zostanie udowodniona i potwierdzona prawomocnym orzeczeniem.
2. Obwiniony nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności i może bez podania powodów odmówić składania wyjaśnień lub odpowiedzi na poszczególne pytania.
3. Niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego.
4. Podstawą rozstrzygnięcia mogą być jedynie dowody ujawnione w postępowaniu przed organem dyscyplinarnym.

§ 63.

1. Organy dyscyplinarne prowadzące postępowanie są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

2. Organy dyscyplinarne prowadzące postępowanie są obowiązane, w niezbędnym zakresie, pouczać jego uczestników o ciążących na nich obowiązkach i przysługujących im prawach oraz udzielać im wyjaśnień i informacji o tych prawach i obowiązkach, tak aby w toku postępowania jego uczestnicy nie ponieśli szkody z powodu niezajomości przepisów, dotyczących postępowania dyscyplinarnego.

§ 64.

Rozpatrując odwołanie od nałożonej kary organ dyscyplinarny odwoławczy nie może orzec kary surowszej, jeżeli postępowanie odwoławcze zostało wszczęte przez ukaranego.

§ 65.

Członek organu dyscyplinarnego pierwszej instancji lub organu dyscyplinarnego drugiej instancji jest z mocy Regulaminu wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio, jego małżonka, krewnego lub powinowatego w linii prostej albo osoby pozostającej z nim w stosunku przysposobienia;
- 2) brał udział w rozpoznawaniu sprawy w niższej instancji;
- 3) występował w sprawie w charakterze świadka;
- 4) pozostaje ze stroną postępowania w stosunku prawnym lub faktycznym mogącym budzić wątpliwości, co do jego bezstronności;
- 5) w przypadku sporów wynikłych z zawodów sportowych brał w nich udział jako zawodnik lub osoba urzędowa.

§ 66.

1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności rażącego naruszenia prawa lub statutu PZŁS i Regulaminu, organ dyscyplinarny może zastosować środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia obwinionego w jego prawach do zakończenia postępowania dyscyplinarnego na czas nie dłuższy jednak niż 60 dni.
2. Od orzeczenia o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia obwinionemu przysługuje odwołanie.

Dowody

§ 67.

1. Przedmiotem dowodu są fakty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

2. Fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu.

§ 68.

1. Dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu.
2. We wniosku dowodowym należy podać oznaczenie dowodu oraz określić okoliczności, które mają być udowodnione.
3. Prawo składania wniosków dowodowych przysługuje stronie do dnia posiedzenia organu dyscyplinarnego.
4. Wniosek dowodowy może zostać oddalony, jeżeli:
 - 1) okoliczność, która ma zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla sprawy;
 - 2) okoliczność, której dotyczy wniosek, została już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
 - 3) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności;
 - 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania;
 - 5) dowodu nie da się przeprowadzić.

§ 69.

Jeżeli stwierdzenie okoliczności mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, organ dyscyplinarny może zasięgnąć pisemnej lub ustnej opinii specjalistów i ekspertów zewnętrznych.

Postępowanie przed organami pierwszej instancji

§ 70.

Podstawą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego może być w szczególności:

- 1) protokół sędziego zawodów;
- 2) wniosek zainteresowanego podmiotu;
- 3) wniosek osoby odpowiedzialnej za przebieg zawodów (np. kierownika zawodów, dyrektora zawodów);
- 4) pisemna informacja pochodząca od osoby fizycznej lub prawnej z podaniem adresu i podpisana zgodnie z zasadą reprezentacji osoby prawnej.

§ 71.

Organ dyscyplinarny pierwszej instancji może:

- 1) wszcząć postępowanie dyscyplinarne;
- 2) odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego;
- 3) pozostawić wniosek bez rozpoznania;
- 4) umorzyć postępowanie dyscyplinarne;
- 5) zawiesić postępowanie dyscyplinarne;
- 6) odstąpić od wymierzenia kary;
- 7) wymierzyć karę dyscyplinarną;
- 8) uznać się niewłaściwym i przesłać wniosek zgodnie z właściwością lub pozostawić go bez rozpoznania.

§ 72.

1. Po uzyskaniu materiałów wskazujących na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego organ dyscyplinary niezwłocznie przeprowadza postępowanie wyjaśniające, z zastrzeżeniem § 80, w celu ustalenia czy zachodzą przesłanki do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.
2. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego organ dyscyplinary, w zależności od dokonanych ustaleń, niezwłocznie wszczyna lub odmawia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 73.

Organ dyscyplinary wszczyna postępowanie dyscyplinarne, jeżeli dane uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego wskazują, że w sprawie zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

§ 74.

1. Organ dyscyplinary odmawia wszczęcia postępowania jeżeli w sprawie:
 - 1) nie doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego;
 - 2) w zarzucanym czynie brak jest znamion przewinienia dyscyplinarnego;
 - 3) nastąpiło przedawnienie karalności;
 - 4) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
 - 5) obwiniony zmarł.
2. Odmowa wszczęcia postępowania dyscyplinarnego powinna nastąpić w terminie 30 dni od daty założenia wniosku o jego wszczęcie.

3. Od orzeczenia odmawiającego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przysługuje środek odwoławczy do organu drugiej instancji.
4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 ujawnią się w trakcie postępowania dyscyplinarnego organ dyscyplinarny umarza postępowanie.

§ 75.

1. Organ dyscyplinarny rozpoznaje sprawę na posiedzeniu.
2. Organ dyscyplinarny wszczynając postępowanie zawiadamia stronę oraz jej pełnomocnika, jeżeli został wyznaczony, o terminie posiedzenia, informuje stronę o przysługujących jej prawach.
3. Jeżeli strona została prawidłowo zawiadomiona o terminie posiedzenia, jej nieobecność nie tamuje rozpoznania sprawy i nie stoi na przeszkodzie do wydania orzeczenia, chyba że organ dyscyplinarny uzna jej obecność za konieczną.
4. Posiedzenie jest jawne, chyba że za wyłączeniem jawności przemawia ważny interes strony lub interes publiczny.

§ 76.

1. Postępowanie dyscyplinarne winno zakończyć się w terminie 60 dni od daty jego wszczęcia, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych okres ten może być przedłużony na kolejny czas oznaczony w drodze postanowienia organu dyscyplinarnego. Na postanowienie o przedłużeniu terminu nie przysługuje środek odwoławczy
2. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia karalności.

§ 77.

1. Przewodniczący składu orzekającego prowadzi i zamyka posiedzenie, gdy uzna sprawę za wyjaśnioną.
2. Przewodniczący składu orzekającego może odebrać głos, jeżeli strona lub pełnomocnik go nadużywa, jak również uchylić pytanie, jeżeli uznaje je za niewłaściwe lub zbyteczne.
3. Z przebiegu posiedzenia sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący i protokolant.

§ 78.

1. W celu wszechstronnego wyjaśnienia sprawy skład orzekający może przeprowadzić postępowanie dowodowe.
2. Postępowanie dowodowe odbywa się przed składem orzekającym i obejmuje w szczególności dowody z dokumentów oraz zeznań świadków.
3. Za zgodą obecnych stron organ dyscyplinarny może przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo, jeżeli wyjaśnienia obwinionego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości.

§ 79.

1. Do chwili zakończenia postępowania przed organem dyscyplinarnym, obwiniony może złożyć wniosek o wydanie orzeczenia dyscyplinarnego nakładającego na niego określoną karę bez przeprowadzenia dalszego postępowania (dobrowolne poddanie się karze).
2. Organ dyscyplinarny może uwzględnić wniosek obwinionego, gdy okoliczności popełnienia przewinienia nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia postępowania w całości.
3. Organ dyscyplinarny może uzależnić uwzględnienie wniosku obwinionego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany.
4. Od orzeczenia uwzględniającego wniosek obwinionego nie przysługuje odwołanie na zasadach ogólnych.

§ 80.

1. W sprawach, w których okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości, organ dyscyplinarny może wydać orzeczenie dyscyplinarne w trybie uproszczonym bez przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, ograniczając się wyłącznie do zebrania niezbędnej dokumentacji.
2. W trybie uproszczonym nie mogą zostać orzeczone kary:
 - 1) pozbawienia zawodnika tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski;
 - 2) dożywotniego zakazu pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku;
 - 3) wykluczenia ze składu kadry narodowej lub olimpijskiej;
 - 4) zakazu reprezentowania polskiego łyżwiarstwa szybkiego na zawodach międzynarodowych;
 - 5) dyskwalifikacji dożywotniej lub czasowej;
 - 6) wykluczenia członka z PZŁS.

3. Orzeczenia dyscyplinarne w trybie uproszczonym wydaje się na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron.
4. Stronie przysługuje sprzeciw od orzeczenia dyscyplinarnego, wnoszony w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.
5. Po bezskutecznym upływie terminu do złożenia sprzeciwu orzeczenie dyscyplinarne staje się prawomocne.
6. Wniesienie sprzeciwu powoduje uznanie orzeczenia dyscyplinarnego za niebyłe, a organ dyscyplinarny kieruje sprawę do rozpatrzenia w trybie zwykłym.

§ 81.

1. Po zakończeniu postępowania organ dyscyplinarny wydaje orzeczenie dyscyplinarne.
2. Przy wydawaniu orzeczenia obowiązują następujące zasady:
 - 1) orzeczenie zostaje wydane po niejawnej naradzie w drodze głosowania;
 - 2) orzeczenie zapada zwykłą większością głosów; w przypadku równości głosów decyduje głos przewodniczącego;
 - 3) członkowie organu dyscyplinarnego zobowiązani są do zachowania tajemnicy z przebiegu narady i głosowania.
3. W sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów organ dyscyplinarny może odroczyć wydanie orzeczenia dyscyplinarnego na czas nieprzekraczający 7 dni.
4. Orzeczenie dyscyplinarne podlega ogłoszeniu. O formie ogłoszenia orzeczenia decyduje organ dyscyplinarny.
5. Nieobecność stron lub ich pełnomocników nie wstrzymuje ogłoszenia orzeczenia.
6. Orzeczenie dyscyplinarne sporządza się na piśmie i powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie organu dyscyplinarnego, w tym imiona i nazwiska członków składu orzekającego i protokolanta oraz datę posiedzenia;
 - 2) datę i miejsce wydania orzeczenia;
 - 3) zwięzły opis czynu i wskazanie naruszenia przepisu prawa, statutu, regulaminu lub innych przepisów obowiązujących w łyżwiarstwie szybkim;
 - 4) rozstrzygnięcie organu dyscyplinarnego;
 - 5) informację o przysługujących stronie środkach odwoławczych;
7. Orzeczenie doręcza się stronom postępowania w terminie 14 dni od jego ogłoszenia na zasadach określonych w rozdziale IX.
8. Do orzeczenia sporządza się uzasadnienie zawierające zwięzłe motywy orzeczenia, jeżeli strona postępowania złożyła wniosek o jego sporządzenie na piśmie i doręczenie.

Wniosek składa się w terminie zawitym 7 dni od daty doręczenia orzeczenia. Wniosek złożony po upływie terminu podlega odrzuceniu.

Postępowanie odwoławcze

§ 82.

1. Od orzeczenia wydanego przez organ dyscyplinarny stronom przysługuje odwołanie do organu drugiej instancji, z zastrzeżeniem § 93 – 95 oraz § 112.
2. Odwołanie wnosi się na piśmie w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia, a w przypadku złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia w terminie 14 dni od daty doręczenia uzasadnienia, za pośrednictwem organu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie, listem poleconym lub przez złożenie bezpośrednio do organu.
3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 83.

Odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przedstawienie zgłaszanych zarzutów i ich uzasadnienie oraz określenie, czego domaga się odwołujący.

§ 84.

1. Organ drugiej instancji rozpoznaje sprawę na posiedzeniu
2. Przewodniczący składu orzekającego może zarządzić rozpoznanie sprawy bez wyznaczania posiedzenia, jeżeli charakter sprawy tego nie wymaga.
3. O terminie i miejscu posiedzenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony, ich pełnomocników i inne osoby, których udział jest niezbędny do rozpoznania sprawy.

§ 85.

W postępowaniu odwoławczym przepisy § 77 i 78 stosuje się odpowiednio,

§ 86.

Skład orzekający może odroczyć posiedzenie, jeżeli uzna, że jest to niezbędne do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, w szczególności do uzupełnienia postępowania dowodowego.

§ 87.

1. Odwołanie może być cofnięte w każdym czasie.
2. Cofnięcie odwołania powoduje pozostawienie go bez rozpoznania.

§ 88.

Rozpatrując odwołanie skład orzekający wydaje orzeczenie, w którym:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie albo
- 2) uchyla zaskarżone orzeczenie w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając to orzeczenie - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

§ 89.

1. Skład orzekający wydaje orzeczenie po niejawnym naradzie jego członków i głosowaniu, w którym przewodniczący składu bierze udział jako ostatni. Rozstrzygnięcia zapadają większością głosów, a wstrzymanie się od niego jest niedopuszczalne.
2. W sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów organ dyscyplinarny może odroczyć wydanie orzeczenia na czas nieprzekraczający 7 dni, oznaczając termin ogłoszenia orzeczenia i informując o tym niezwłocznie strony

§ 90.

1. Orzeczenie podlega ogłoszeniu. O formie ogłoszenia orzeczenia decyduje skład orzekający.
2. Do orzeczenia organu drugiej instancji stosuje się odpowiednio przepis § 81 ust. 6 i 8.

§ 91.

1. Orzeczenia organu drugiej instancji doręczane są stronom.
2. Orzeczenia o ukaraniu są doręczane właściwym władzom Związku w celu ich wykonania.

§ 92.

Orzeczenia organu drugiej instancji są ostateczne z chwilą ich wydania.

§ 93.

W sprawach, w których Zarząd PZŁS orzekał jako organ pierwszej instancji, podmiotowi ukaranemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do najbliższego Walnego Zgromadzenia Członków.

§ 94.

1. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Zarządu Związku w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia.
2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.
3. Zarząd PZŁS w uzasadnionych przypadkach może wstrzymać wykonanie orzeczenia.

§ 95.

1. Odwołania od orzeczeń Zarządu PZŁS są rozpoznawane i rozstrzygane przez Walne Zgromadzenie Członków.
2. Przewodniczący Walnego Zgromadzenia Członków lub inna osoba prowadząca obrady przedstawia sprawę oraz złożone odwołanie. Przewodniczący może zażądać zajęcia stanowiska przez członka Zarządu upoważnionego do referowania sprawy.
3. Osoby upoważnione do reprezentowania podmiotu wnoszącego odwołanie są uprawnione do przedstawiania wyjaśnień oraz wskazywania dowodów.
4. Po zakończeniu odczytywania orzeczenia oraz odwołania, a także po ewentualnym wysłuchaniu zainteresowanych osób Przewodniczący zarządza przeprowadzenie głosowania.
5. Walne Zgromadzenie Członków może utrzymać w mocy orzeczenie albo je uchylić.

Prawomocność orzeczenia dyscyplinarnego

§ 96.

Orzeczenie dyscyplinarne staje się prawomocne z chwilą upływu terminu do złożenia odwołania lub z chwilą wydania ostatecznego orzeczenia kończącego postępowanie w trybie wewnątrzwiązkowym.

Rozdział VII

Postępowanie dyscyplinarne związane ze stosowaniem dopingu

§ 97.

1. W postępowaniu dyscyplinarnym związanym ze stosowaniem dopingu w sporcie łyżwiarstwo szybkie stosuje się przepisy ogólne niniejszego Regulaminu, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.
2. W zakresie odpowiedzialności za stosowanie dopingu w sporcie stosuje się również przepisy rozdziału 9 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr poz. 127, poz. 857, z późn. zm.).

§ 98.

Zawodnicy oraz inne osoby podlegające Regulaminowi mają obowiązek wiedzieć, co stanowi naruszenie przepisów antydopingowych oraz znać substancje i metody, które zostały umieszczone na liście substancji i metod zabronionych.

§ 99.

Naruszenia przepisów antydopingowych

1. Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika.
 - 1) obowiązkiem każdego zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona, określona w Międzynarodowym Standardzie Listy Substancji i Metod Zabronionych (lista substancji zabronionych). Zawodnicy odpowiadają za każdą substancję zabronioną lub jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w pobranych od nich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z § 99 ust. 1 by stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez zawodnika;
 - 2) wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z § 99 ust. 1 jest: obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce A pobranej od zawodnika, gdy zawodnik rezygnuje z analizy próbki B i próbka B nie jest poddawana analizie lub gdy próbka B zawodnika jest poddana analizie i analiza próbki B pobranej od zawodnika potwierdza obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w próbce A pobranej od zawodnika;

- 3) z wyjątkiem tych substancji, dla których na liście substancji zabronionych określony został próg ilościowy, naruszenie przepisów antydopingowych stanowi wykryta obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od zawodnika;
 - 4) jako wyjątek od ogólnej zasady określonej w § 99 ust. 1, lista substancji zabronionych może zawierać specjalne kryteria oceny tych substancji zabronionych, które mogą być także produkowane endogennie.
2. Użycie lub próba użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej.
 - 1) obowiązkiem każdego zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegającego na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez zawodnika;
 - 2) pozytywne działanie lub brak działania będące konsekwencją użycia lub próby użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.
 3. Odmowa lub niestawienie się bez uzasadnienia w punkcie poboru próbki po powiadomieniu zgodnie z odpowiednimi przepisami antydopingowymi lub w inny sposób unikanie pobrania próbki.
 4. Naruszenie odpowiednich wymagań określających dostępność zawodnika na badaniach poza zawodami, w tym nie przedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu oraz nieoddanie się badaniom ogłoszonym w oparciu o międzynarodowy standard badań. Dowolne trzy przypadki niezgłoszenia się na badania i/lub niedostarczenia informacji na temat miejsca pobytu w okresie osiemnastu miesięcy ustalone przez KdZDwS stanowią naruszenie przepisów antydopingowych.
 5. Manipulowanie lub próba manipulowania podczas dowolnej części kontroli dopingowej.
 6. Posiadanie substancji zabronionych i metod zabronionych.

- 1) stosowanie przez zawodnika uczestniczącego w zawodach dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie przez zawodnika poza zawodami dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że zawodnik udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z § 102.
 - 2) stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy zawodnika podczas zawodów lub stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy zawodnika poza zawodami, które są zabronione poza zawodami, mające związek z zawodnikiem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy zawodnika udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z § 102 (Stosowanie do celów terapeutycznych) lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.
7. Handel lub próba handlu dowolnymi substancjami zabronionymi lub metodami zabronionymi.
8. Podawanie lub próba podawania zawodnikowi podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej lub podawanie lub próba podawania zawodnikowi poza zawodami dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, które są zabronione poza zawodami lub pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, podżeganie, ukrywanie lub każdy inny rodzaj współdziałania wiążący się z naruszeniem przepisów antydopingowych lub próbą ich naruszenia.

§ 100.

Ciężar dowodu

1. Ciężar dowodu i standardy dowodowe.

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KdZDwS. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez KdZDwS faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób uznany za nie budzący wątpliwości dla organu przesłuchującego, mając na uwadze poważny charakter przedstawianych zarzutów. Taki dowód we wszystkich wypadkach jest większy niż inne dowody pośrednie, ale mniejszy

niż dowód bezsporny. W sytuacjach, w których zgodnie z niniejszym regulaminem na zawodniku lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowej ciąży obowiązek przedstawienia dowodów lub określonych faktów lub okoliczności pozwalających odrzucić domniemanie naruszenia przepisów antydopingowych za dowód przyjmuje się dowody pośrednie, z wyjątkiem jak stwierdzono w § 107 ust. 4 i 6, gdy od zawodnika wymaga się przedstawienia dowodu o większym ciężarze gatunkowym.

2. Metody ustalania faktów i domniemań.

Fakty dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych mogą być ustalane przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym także przez przyznanie się (do naruszenia przepisów antydopingowych). W sprawach dotyczących dopingu stosuje się następujące przepisy dowodowe:

- 1) domniemywa się, że laboratoria akredytowane przez WADA przeprowadziły analizę próbki oraz przestrzegały procedur ochrony próbki zgodnie z międzynarodowym standardem analizy laboratoryjnej. Zawodnik lub inna osoba może odrzucić to domniemanie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu badań, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.
- 2) jeśli zawodnik lub inna osoba odrzuci domniemanie wykazując, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu analizy laboratoryjnej, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na KdZDwS będzie spoczywał ciężar dowodu, że takie odejście nie miało wpływu na uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy.
- 3) KD rozpatrująca sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść zawodnika lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeśli zawodnik lub inna osoba mimo otrzymania powiadomienia o posiedzeniu panelu orzekającego w czasie umożliwiającym jej przybycie na posiedzenie na takim posiedzeniu się nie pojawi (osobiście lub telefonicznie, zgodnie z sugestią panelu orzekającego) i nie odpowie na pytania postawione przez KD twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

§ 101.

Lista substancji i metod zabronionych

1. Tak często, jak będzie to potrzebne, ale nie rzadziej niż raz do roku, WADA publikuje listę substancji i metod zabronionych jako standard międzynarodowy. Proponowana zawartość listy substancji i metod zabronionych oraz wszystkie poprawki zostaną przesłane bezzwłocznie wszystkim sygnatariuszom i rządów do zaopiniowania. Każda wersja listy zabronionych publikowana raz do roku oraz wszystkie poprawki będą przekazywane bezzwłocznie przez WADA każdemu sygnatariuszowi i rządowi oraz będą publikowane na stronie internetowej WADA, a każdy sygnatariusz podejmie odpowiednie kroki by rozpropagować listę zabronionych wśród swoich członków i oddziałów.

2. Substancje określone.

Na potrzeby § 107 [Kary indywidualne] wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi”, z wyjątkiem substancji należących do klas środków anabolicznych i hormonów oraz tych środków stymulujących i antagonistów hormonów oraz modulatorów tak określonych na liście zabronionych substancji i metod. Metody zabronione nie są substancjami określonymi.

3. Status listy substancji i metod zabronionych.

Ustalenie przez WADA substancji zabronionych i metod zabronionych, które zostaną umieszczone na liście zabronionych i podział substancji na kategorie na liście zabronionych jest ostateczne i nie będzie podważane przez zawodnika ani inną osobę na mocy argumentu, że substancja lub metoda nie była środkiem maskującym ani nie mogła poprawiać wyników, stanowić zagrożenia dla zdrowia ani naruszać zasady ducha sportu.

§ 102.

Użycie dla celów terapeutycznych

1. WADA przyjęła standard międzynarodowy określający zasady, na jakich stosowane są wyłączenia zakazu używania substancji i metod zabronionych z przyczyn terapeutycznych.

2. ISU jest odpowiedzialna za wdrożenie zasad wyłączeń od zakazu używania substancji i metod zabronionych w stosunku do zawodników klasy międzynarodowej lub każdego innego zawodnika zgłoszonego do zawodów międzynarodowych, tak aby zawodnik z

udokumentowanym stanem medycznym wymagającym stosowania substancji zabronionej lub metody zabronionej mógł zwrócić się o zgodę na użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej z powodów terapeutycznych. Zawodnicy, którzy zostali umieszczeni przez ISU w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom mogą uzyskać zgodę na użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej z powodów terapeutycznych tylko zgodnie z przepisami ISU. ISU publikuje listę tych zawodów międzynarodowych, dla których wymagane jest uzyskanie zgody unii na używanie substancji zabronionej. KdZDwS dopilnuje, aby wszyscy podlegający jej zawodnicy, których ISU nie umieściła w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom, których udokumentowany stan zdrowia wymaga stosowania substancji zabronionych lub metody zabronionej, mogli występować o uzyskanie zgody na stosowanie substancji zabronionej lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych. Takie wnioski będą rozpatrywane zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.

3. WADA z własnej inicjatywy może dokonać oceny zezwoleń na używanie substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych udzielonych każdemu zawodnikowi klasy międzynarodowej lub zawodnikowi klasy krajowej, którzy zostali umieszczeni przez KdZDwS w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanej badaniom. Ponadto, na żądanie każdego takiego zawodnika, któremu odmówiono udzielenia takiej zgody, WADA może ocenić zasadność takiej odmowy. Jeśli WADA ustali, że przyznanie lub odmowa prawa do stosowania substancji zabronionej z przyczyn terapeutycznych nie jest zgodna ze standardem międzynarodowym określającym przypadki, w których udziela się zgody na stosowanie substancji lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych, WADA może cofnąć taką decyzję.
4. Jeśli wbrew wymogowi określonemu w niniejszym paragrafie ISU nie będzie miała procesu umożliwiającego zawodnikom składania wniosków o wyrażenie zgody na używanie substancji lub metod zabronionych z przyczyn terapeutycznych, zawodnik klasy międzynarodowej może zwrócić się do WADA z wnioskiem o rozpatrzenie wniosku o udzielenie zgody w taki sam sposób, jak w przypadku, gdy zgoda nie została udzielona.

5. Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów § 99 ust. 1, użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej (§ 99 ust. 2), posiadanie substancji zabronionych i metod zabronionych (§ 99 ust. 6) lub podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub metody zabronionej (§ 99 ust. 8) zgodnie z postanowieniami właściwego zezwolenia na stosowanie z przyczyn terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych nie będzie traktowane jako naruszenie przepisów antydopingowych.

§ 103.

Kontrole dopingowe

Kontrole dopingowe na terenie Polski z uprzedzeniem lub bez uprzedzenia mogą być przeprowadzane na zawodniku w dowolnym terminie i miejscu, na dowolnych zawodach, zgrupowaniach szkoleniowych oraz treningach w klubach sportowych.

- 1) niezależnie od wymienionych w pkt. 2 wydarzeń, zawodnik może być powołany do kontroli dopingowej w miejscu zamieszkania lub chwilowego pobytu;
- 2) kontrole są przeprowadzane zgodnie z aktualnymi przepisami MKOL, ISU oraz KdZDwS, w szczególności z międzynarodowym standardem badań. Kontrole dopingową na terenie Polski mogą przeprowadzić:
 - a) upoważnieni przedstawiciele KdZDwS, legitymujący się ważnym identyfikatorem członka zespołu kontrolującego,
 - b) upoważnieni przedstawiciele Komisji ISU lub działające z jej upoważnienia Komisje MKOL lub WADA,
 - c) poza wyżej wymienionymi organizacjami kontrole na stosowanie narkotyków, metodami dopuszczonymi do ogólnego stosowania, mogą przeprowadzić na zlecenie trenera na zgrupowaniach lub w klubie lekarze kadry lub lekarze klubowi. Zawodnicy są zobowiązani poddać się takiej kontroli jednak wyniki pozytywne tych badań nie podlegają sankcjom wynikającym z niniejszego regulaminu.

§ 104.

Zarządzanie wynikami

1. Wstępna ocena po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analitycznego.

Po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki KdZDwS przeprowadza wstępną ocenę w celu ustalenia, czy (a) udzielona została zgoda na stosowanie substancji zabronionej w celach terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych lub (b) nastąpiło wyraźne odejście od międzynarodowych standardów badania lub międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

2. Powiadomienie po wstępnej ocenie dotyczącej niekorzystnego wyniku analitycznego.

Jeśli we wstępnej ocenie niekorzystnego wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z § 104 ust. 1 nie stwierdzi się, że zastosowanie ma przepis o prawie do stosowania substancji zabronionej w celach terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych ani nie stwierdzi się odejścia, z powodu którego uzyskano niekorzystny wyniki analizy, KdZDwS bezzwłocznie powiadamia zawodnika w sposób określony w swoich przepisach o:

- (a) niekorzystnym wyniku analizy,
- (b) naruszeniu przepisów antydopingowych,
- (c) prawie zawodnika do bezzwłocznego zażądania przeprowadzenia analizy próbki B lub, jeśli taki wniosek nie zostanie złożony w ciągu 7 dni od chwili powiadomienia, uznaje się, iż zawodnik zrzeka się analizy próbki B,
- (d) dacie, czasie i miejscu analizy próbki B, jeśli zawodnik lub PZŁS podejmie decyzję o zażądaniu analizy próbki B,
- (e) prawie zawodnika i/lub przedstawiciela zawodnika do obecności podczas otwarcia i analizy próbki B w okresie czasu określonym w międzynarodowym standardzie dla laboratoriów, jeśli takiej analizy zażądano,
- (f) prawie zawodnika do żądania kopii pakietu dokumentów laboratorium z analizy próbki A i próbki B, zawierających informacje określone w międzynarodowym standardzie dla laboratoriów. KdZDwS może także powiadomić WADA i ISU o naruszeniu przepisów antydopingowych.

3. Analiza wyników nietypowych

- 1) zgodnie z zapisami standardów międzynarodowych, w niektórych okolicznościach laboratoria są proszone o informowanie o obecności substancji zabronionych, które mogą być produkowane także endogennie i podawanie takiego wyniku analizy jako wyniku nietypowego podlegającego dalszym badaniom. Po otrzymaniu nietypowego

wyniku analizy próbki A KdZDwS przeprowadza ocenę w celu ustalenia czy: (a) zastosowano wyłączenie dla celów terapeutycznych lub (b) doszło do jakiegokolwiek odejścia od międzynarodowego standardu badań lub międzynarodowego standardu dla laboratoriów, z powodu którego uzyskano niekorzystny wyniki analizy. Jeśli po przeprowadzeniu takiej oceny nie stwierdzi się zastosowania wyłączenia dla celów terapeutycznych lub odejścia, z powodu którego uzyskano nietypowy wynik analizy, KdZDwS przeprowadza niezbędne śledztwo. Po zakończeniu śledztwa zawodnik lub ISU i WADA zostają powiadomione, czy nietypowy wynik analizy zostanie uznany za niekorzystny wynik analizy. Zawodnik jest powiadamiany zgodnie z § 104 ust. 2.

2) KdZDwS informuje o wyniku nietypowym dopiero po zakończeniu śledztwa i podjęciu decyzji o uznaniu wyniku nietypowego za niekorzystny wynik analizy, chyba że wystąpi jedna z następujących okoliczności:

a) jeśli KdZDwS ustali, że przed zakończeniem śledztwa na mocy § 104 ust. 3 konieczna jest analiza próbki B, organizacja antydopingowa może przeprowadzić analizę próbki B po powiadomieniu zawodnika; takie powiadomienie zawiera opis wyniku nietypowego oraz informacje opisane w § 104 ust. 2,

b) jeśli organizacja antydopingowa otrzyma wniosek od organizatora ważnych zawodów krótko przed organizowanymi przez niego zawodami międzynarodowymi lub wniosek organizacji sportowej odpowiedzialnej za dobór członków zespołu na zawody międzynarodowe w terminie bliskim zawodom o ujawnienie, czy w stosunku do zawodnika znajdującego się na liście dostarczonej przez organizatora ważnych zawodów lub organizacji sportowej toczy się śledztwo w sprawie nietypowego wyniku analizy, KdZDwS ujawni nazwisko takiego zawodnika, z tym że wcześniej powiadomi zawodnika o uzyskanym wyniku nietypowym.

4. Ocena innych naruszeń przepisów antydopingowych nie objętych § 104 ust. 1-3.

KdZDwS przeprowadza dowolne badania uzupełniające w celu stwierdzenia ewentualnego naruszenia przepisów antydopingowych, jakie mogą być wymagane zgodnie z odpowiednią polityką i przepisami antydopingowymi, które KdZDwS uzna za odpowiednie. Gdy KdZDwS uzyska pewność, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych bezzwłocznie powiadamia zawodnika lub inną osobę podlegającą karze, w sposób określony w jej przepisach, o przepisie antydopingowym, który został naruszony oraz podstawie takiego naruszenia.

5. Wycofanie się z zawodów.

Jeśli zawodnik lub inna osoba wycofa się z zawodów w czasie, w którym realizowany jest proces zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa (WADA, ISU, KdZDwS) przeprowadzająca proces zarządzania wynikami zachowuje prawo do dokończenia procesu zarządzania wynikami. Jeśli zawodnik lub inna osoba wycofa się z zawodów przed rozpoczęciem procesu zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa, która miałaby prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami w odniesieniu do zawodnika lub innej osoby w czasie, w którym zawodnik lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe, ma prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami.

§ 105.

Tymczasowe zawieszenie

Po uzyskaniu niekorzystnego wyniku badania próbki A stwierdzającej obecność substancji zabronionej nakładana jest bezzwłocznie kara tymczasowego zawieszenia.

§ 106.

Prawo do uczciwego przesłuchania

1. Prawo do uczciwego przesłuchania.

KD zapewni uczciwe przesłuchanie każdej osobie, która jest podejrzewana o naruszenie przepisów antydopingowych. Takie przesłuchanie dotyczyć będzie ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych oraz, jeśli doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, podjęcia decyzji o odpowiednich konsekwencjach. Przesłuchanie będzie prowadzone zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) przesłuchanie odbywa się bez zbędnej zwłoki;
- 2) sprawę rozpatruje uczciwy i bezstronny organ przesłuchujący;
- 3) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do obrońcy na koszt własny;
- 4) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do uczciwej i bezzwłocznej informacji o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych;
- 5) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do odpowiedzi na domniemane naruszenie przepisów antydopingowych i wynikających z tego konsekwencji;

- 6) każda strona ma prawo do przedstawienia dowodów, w tym prawo do wzywania i zadawania pytań świadkom (przy czym do decyzji organu przesłuchującego pozostawia się przyjęcie zeznania drogą telefoniczną lub na piśmie);
 - 7) podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do pomocy tłumacza podczas przesłuchania, przy czym organ przesłuchujący ustala tłumacza, określa stronę pokrywającą koszty usług tłumaczeniowych;
 - 8) pisemna, uzasadniona decyzja podejmowana jest bez zbędnej zwłoki i zawiera wyjaśnienie powodu (powodów) dowolnego okresu zakazu startów.
2. Prawa do przesłuchania można się zrzec, w sposób bezpośredni lub gdy zawodnik lub inna osoba nie podważy domniemania KdZDwS o naruszeniu przepisów antydopingowych w ciągu 7 dni od chwili otrzymania pisma zawiadamiającego o dacie przesłuchania wyznaczonej przez KD.

§ 107.

Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych

Stwierdzenie naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika w badaniu przeprowadzonym podczas zawodów automatycznie prowadzi do unieważnienia wyników indywidualnych uzyskanych w danych zawodach, ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich zdobytych medali, punktów czy nagród.

§ 108.

Sankcje indywidualne

1. Unieważnienie wyników w zawodach, w których doszło do naruszenia przepisów antydopingowych.
 - 1) naruszenie przepisów antydopingowych mające miejsce w czasie lub w związku z zawodami sportowymi może, w oparciu o decyzję KD, prowadzić do unieważnienia wszystkich indywidualnych wyników zawodnika osiągniętych w tych zawodach ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród, z wyjątkiem sytuacji określonej w pkt 2;
 - 2) jeśli zawodnik udowodni, że nie ponosi żadnej winy ani nie jest winny zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, jego indywidualne wyniki

uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że KD uprawdopodobni, że na wynik innych zawodów wpływ miało naruszenie przez zawodnika przepisów antydopingowych.

2. Kara zakazu startów z powodu obecności, użycia lub próby użycia lub posiadania substancji zabronionych i metod zabronionych.

Jeśli nie zostaną spełnione warunki do rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów, zgodnie z § 108 ust. 4 i 5, lub warunki wydłużenia kary zakazu startów zgodnie z § 108 ust. 6, czas kary zakazu startów nałożonej za naruszenie § 99 ust. 1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów), § 99 ust. 2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej) lub § 99 ust. 6 (Posiadanie substancji i metod zabronionych) będzie wynosił w przypadku pierwszego naruszenia 2 lata.

3. Kara zakazu startów za inne naruszenia przepisów antydopingowych.

Kara zakazu startów z powodu naruszeń przepisów antydopingowych innych niż określonych w § 108 ust. 2 będzie wynosiła:

- 1) w przypadku naruszeń z § 99 ust. 3 (Odmowa lub nie stawienie się na pobranie próbki) lub z § 99 ust. 5 (Falszowanie wyników kontroli dopingowej), obowiązuje kara dwuletniego zakazu startów, chyba że spełnione zostaną warunki określone w § 107 ust. 5 lub warunki określone w § 108 ust. 6;
- 2) w przypadku naruszeń z § 99 ust. 7 (Handel lub próba handlu) lub § 99 ust. 8 (Podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub stosowanie lub próba stosowania metody zabronionej) kara zakazu startów będzie wynosiła minimum od czterech (4) lat do dożywotniej dyskwalifikacji, chyba że spełnione zostaną warunki określone w § 108 ust. 5. Naruszenie przepisów antydopingowych przez niepełnoletniego będzie traktowane za szczególnie poważne naruszenie i jeśli zostanie popełnione przez personel pomocniczy zawodnika w przypadku naruszeń innych niż użycie substancji określonych, o których mowa w § 101 ust. 2 na taki personel pomocniczy nałożona zostanie kara dożywotniego zakazu udziału w zawodach sportowych. Ponadto istotne naruszenia § 99 ust. 7 lub § 99 ust. 8, które także naruszają przepisy i regulacje inne niż sportowe, mogą być zgłoszone do odpowiednich władz administracyjnych, zawodowych lub sądowych.
- 3) w przypadku naruszeń z § 99 ust. 4 (Naruszenie wymogu poinformowania o miejscu pobytu lub niestawienie się na badanie), kara zakazu startów będzie wynosiła

minimum jeden (1) rok i maksymalnie dwa (2) w zależności od stopnia winy zawodnika.

4. Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w przypadku wykrycia substancji określonych w wyjątkowych okolicznościach.

- 1) jeśli zawodnik lub inna osoba może udowodnić, w jaki sposób substancja określona dostała się do jego organizmu lub w jaki sposób wszedł w jej posiadanie, oraz że celem użycia takiej substancji określonej nie była poprawa wyników sportowych zawodnika lub zamaskowanie użycia substancji poprawiającej wyniki, okres kary zakazu startów określony w § 108 ust. 2 zostanie zastąpiony następującym – w przypadku pierwszego naruszenia – karą minimalną jest nagana przy jednoczesnym braku zakazu startów, karą maksymalną jest 2 letni okres zakazu startów;
- 2) w celu uzasadnienia rezygnacji lub skrócenia kary zawodnik lub inna osoba musi przedstawić przekonujące dowody potwierdzające tezę zawodnika o braku zamiaru zwiększenia zdolności wysiłkowych lub maskowania użycia substancji zwiększającej zdolności wysiłkowe. Stopień winy zawodnika lub innej osoby powinien być kryterium rozpoznany przy orzekaniu o zmniejszeniu wymiaru kary zakazu startów.

5. Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach.

1) brak winy lub zaniedbania.

Jeżeli zawodnik udowodni w każdym pojedynczym przypadku obejmującym takie naruszenie, że nie ponosi żadnej winy i że nie jest winien zaniedbania, wówczas kara zakazu startów może być cofnięta. Gdy substancja zabroniona lub jej markery lub metabolity zostaną wykryte w próbce pobranej od zawodnika, co stanowi naruszenie § 99 ust. 1 (Obecność substancji zabronionej), zawodnik musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu, by kara zakazu startów mogła być cofnięta. W przypadku zastosowania niniejszego przepisu i cofnięcia kary zakazu startów, naruszenie przepisów antydopingowych nie będzie uznawane za naruszenie, ale tylko w celu ustalenia długości kary zakazu startów dla wielu naruszeń zgodnie z § 108 ust. 7.

2) brak istotnej winy lub zaniedbania.

Jeżeli zawodnik lub inna osoba udowodni w każdym pojedynczym przypadku obejmującym takie naruszenie, że nie ponosi żadnej istotnej winy i że nie jest w istotny sposób winien zaniedbania, wówczas kara zakazu startów, którą można by zastosować, może być skrócona, ale okres zakazu startów, o jaki kara zostaje skrócona nie może być krótszy niż połowa kary zakazu startów, którą w przeciwnym razie by zastosowano. Gdy typową w takich sytuacjach stosowaną karą jest kara dożywotniego zakazu startów, na mocy niniejszego § kara nie może być skrócona o mniej niż osiem (8) lat. Gdy w próbce zawodnika wykryto substancję zabronioną lub jej markery lub metabolity, co stanowi naruszenie § 99 ust. 1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów), aby kara zakazu startów została skrócona zawodnik musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

3) znaczną pomoc zawodnika w odkryciu lub ustaleniu naruszenia przepisów antydopingowych.

KD w przypadku naruszeń przepisów antydopingowych może, przed podjęciem ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z § 112 lub przed wygaśnięciem okresu odwołania, zawiesić obowiązywanie nałożonej kary zakazu startów w konkretnym przypadku, gdy zawodnik lub inna osoba udzieliła znacznej pomocy KD, KdZDwS, ISU lub WADA, dzięki której organizacja antydopingowa odkryła lub ustaliła naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę lub dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ odpowiedzialności zawodowej wykrył lub ustalił popełnienie przestępstwa lub naruszenia przepisów działalności zawodowej przez inną osobę. Po podjęciu ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z § 112 lub po wygaśnięciu terminu odwołania, organizacja antydopingowa może jedynie zawiesić obowiązywanie części kary zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, za zgodą WADA oraz ISU. Zakres, w jakim normalnie obowiązująca kara zakazu startów może być zawieszona zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę oraz od znaczenia znacznej pomocy udzielonej przez zawodnika lub inną osobę w celu wyeliminowania dopingu w sporcie. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary zakazu startów.

Jeśli normalnie stosowaną karą jest dożywotni zakaz startów, czas, na jaki stosowanie kary zakazu startów zostaje zawieszony nie może być krótszy niż osiem (8) lat. Jeśli KD zawiesi dowolną część normalnie obowiązującego okresu zakazu startów na mocy

niniejszego §, KD bezzwłocznie przedstawi pisemne uzasadnienie swojej decyzji każdej organizacji antydopingowej mającej prawo do odwołania od tej decyzji, zgodnie z § 112. Jeśli później KD przywróci zawieszoną karę zakazu startów przez określony czas ponieważ zawodnik lub inna osoba nie udzieliła znacznej pomocy, jakiej oczekiwano, zawodnik lub inna osoba może odwołać się od tej decyzji zgodnie z § 112 ust. 3.

4) przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych w razie braku innych dowodów.

Gdy zawodnik lub inna osoba dobrowolnie przyzna KdZDwS, że dopuściła się naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem zawiadomienia o wyznaczeniu do pobraniu próbki, której analiza mogłaby potwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych i to przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia w momencie przyznania się, wówczas kara zakazu startów może być skrócona, ale maksymalnie o połowę kary zakazu startów, która normalnie byłaby nakładana.

5) gdy zawodnik lub inna osoba udowodni prawo do skrócenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia niniejszego §.

Przed zastosowaniem skrócenia lub zawieszenia na mocy § 108 ust. 5 pkt 2, 3 lub 4, kara zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, zostanie ustalona zgodnie z § 107 ust. 2, 3, 4 i 6. Jeśli zawodnik lub inna osoba udowodni prawo do skrócenia lub zawieszenia kary zakazu startów na mocy dwóch lub większej liczby § 108 ust. 2, 3 lub 4, wówczas kara zakazu startów może być skrócona lub zawieszona, ale maksymalnie o jedną czwartą kary, która w takich okolicznościach normalnie byłaby nakładana.

6. Okoliczności obciążające, które mogą zwiększyć długość kary zakazu startów.

Jeśli KdZDwS lub KD ustali w konkretnym przypadku związanym z naruszeniem przepisów antydopingowych innych niż naruszenia, o których mowa w § 99 ust. 7 (Handel lub próba handlu) i § 99 ust. 8 (Podawanie lub próba podawania), że istnieją okoliczności obciążające, które uzasadniają nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa, wówczas kara zakazu startów, która byłaby normalnie nałożona, zostanie zwiększona do maksymalnie czterech (4) lat, chyba że zawodnik lub inna osoba

może udowodnić w sposób satysfakcjonujący dla KD, że nie popełniła naruszenia przepisów antydopingowych w sposób świadomy.

Zawodnik lub inna osoba mogą uniknąć zastosowania niniejszego § przyznając się do naruszeni przepisów antydopingowych zgodnie z podejrzeniem bezpośrednio po otrzymaniu KdZDwS powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych.

7. Naruszenia wielokrotne.

- 1) w przypadku pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę kara zakazu startów została określona w § 108 ust. 2 i 3 (z zastrzeżeniem rezygnacji, skrócenia lub zawieszenia na mocy § 108 ust. 4 lub 5 lub wydłużenia kary na mocy § 108 ust. 6). W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych długość kary zakazu startów będzie mieściła się w zakresie podanym w poniższej tabeli.

Drugie naruszenie	RS	FFMT	NSF	St	AS	TRA
Pierwsze naruszenie						
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10- dożywotnio
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10- dożywotnio	dożywotnio
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10- dożywotnio	dożywotnio
St	2-4	6-8	6-8	8-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
AS	4-5	10- dożywotnio	10- dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
TRA	8-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio

Objaśnienia skrótów użytych w tabeli:

RS (Skrócona kara z powodu obecności substancji określonej zgodnie z § 108 ust. 4): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara krótsza zgodnie z § 108 ust. 4, ponieważ naruszenie wiązało się z substancją określoną oraz spełnione zostały inne warunki określone w § 108 ust. 4.

FFMT (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zgodnie z § 108 ust. 3 pkt 3 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania).

NSF (Kara skrócona z uwagi na brak istotnej winy lub zaniedbania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara skrócona zgodnie z § 108 ust. 5 pkt 2, ponieważ sportowiec udowodnił brak istotnej winy lub zaniedbania zgodnie z § 108 ust. 5 pkt 2.

St (Kara standardowa z § 108 ust. 2 lub § 108 ust. 3 pkt 1): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara standardowa dwuletniego zakazu startów zgodnie z § 108 ust. 2 lub § 108 ust. 3 pkt 1.

AS (Kara zaostrowana): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zaostrowana zgodnie z § 108 ust. 6 ponieważ organizacja antydopingowa ustaliła istnienie warunków określonych w § 108 ust. 6.

TRA (Handel lub próba handlu i podawanie lub próba podawania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara określona w § 108 ust. 3 pkt 2.

2) stosowanie § 108 ust. 5 pkt 3 i 4 do drugich naruszeń przepisów antydopingowych.

Gdy zawodnik lub inna osoba, która naruszy przepisy antydopingowe po raz drugi udowodni prawo do zawieszenia lub skrócenia części kary zakazu startów zgodnie z § 108 ust. 5 pkt 3 lub 4, KD najpierw ustala normalną wysokość kary zakazu startów nakładaną za przewinienie w przedziale określonym w Tabeli w § 108 ust. 7 pkt 1, a następnie odpowiednio zawiesza lub skraca karę zakazu startów. Pozostała kara zakazu startów, po zastosowaniu zawieszenia lub skrócenia zgodnie z § 108 ust. 5 pkt 3 i 4 musi wynosić co najmniej jedną czwartą kary zakazu startów, która zostałaby nałożona w takiej sytuacji.

3) trzecie naruszenie przepisów antydopingowych.

Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnia kara zakazu startów, z wyjątkiem, gdy trzecie naruszenie spełnia warunki określone dla rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów na mocy § 108 ust. 4 lub polega na naruszeniu określonym w § 99 ust. 4 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania). W tych konkretnych przypadkach kara zakazu startów wynosi od ośmiu lat do zakazu dożywotniego.

4) dodatkowe przepisy dotyczące pewnych potencjalnych wielokrotnych naruszeń.

W celu nałożenia kar zgodnie z § 108 ust. 7, naruszenie przepisów antydopingowych zostanie potraktowane za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy KdZDwS może ustalić, że zawodnik lub inna osoba popełniła drugie naruszenie przepisów antydopingowych po otrzymaniu przez zawodnika lub inną osobę powiadomienia zgodnie z § 104 (Zarządzanie wynikami) lub po podjęciu przez KdZDwS rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych; jeśli KdZDwS nie może tego ustalić, naruszenia będą traktowane łącznie jako jedno pierwsze naruszenie a nałożona kara będzie uzależniona od naruszenia, za które grozi surowsza kara. Jednakże wystąpienie wielu naruszeń może być uznane jako czynnik przy ustalaniu okoliczności obciążających (§ 108 ust. 6).

Jeśli, po ustaleniu pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych KdZDwS odkryje fakty wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę, które miały miejsce przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu, wówczas KD nałoży dodatkową karę w oparciu o karę, która zostałaby nałożona, jeśli dwa naruszenia zostałyby orzeczone w tym samym czasie. Wyniki uzyskane we wszystkich zawodach wstecz do wcześniejszego naruszenia przepisów antydopingowych zostaną unieważnione, zgodnie z § 108 ust. 8. Aby uniknąć możliwości znalezienia okoliczności obciążających (§ 108 ust. 6) z uwagi na wcześniejsze w czasie, ale później odkryte naruszenie, zawodnik lub inna osoba musi dobrowolnie przyznać się do wcześniejszego naruszenia przepisów antydopingowych zaraz po powiadomieniu o naruszeniu, o które została najpierw oskarżona. Ten sam przepis stosuje się także w sytuacji, gdy KdZDwS odkryje fakty dotyczące kolejnego wcześniejszego naruszenia po rozstrzygnięciu dotyczącym drugiego naruszenia przepisów antydopingowych.

5) wielokrotne naruszenie przepisów antydopingowych w okresie ośmiu lat.

Dla celów § 108 ust. 7 każde naruszenie przepisów antydopingowych, które ma być traktowane jako naruszenie wielokrotne musi mieć miejsce w tym samym okresie ośmiu lat.

8. Unieważnienie wyników w zawodach po pobraniu próbki lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych.

Oprócz automatycznego unieważnienia wyników osiągniętych na zawodach, po których wynik badania dopingowego próbki dał wynik pozytywny zgodnie z § 107 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych), wszystkie inne wyniki uzyskane na zawodach od dnia, w którym pobrana została próbka pozytywna (bez względu na to, czy pobrano ją w trakcie zawodów czy poza zawodami) lub nastąpiło inne wykroczenie dopingowe, do rozpoczęcia jakiegokolwiek zawieszenia tymczasowego lub kary zakazu startów zostaną, jeśli zasady uczciwości nie będą nakazywały inaczej, unieważnione z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród.

1) warunkiem odzyskania przez zawodnika prawa do startów po stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych jest zwrócenie przez zawodnika wszystkich nagród pieniężnych, których przepadek nastąpił na mocy niniejszego §.

2) przeznaczenie skonfiskowanych nagród pieniężnych.

Skonfiskowana nagroda pieniężna zostanie przeznaczona po pierwsze na zwrot kosztów poniesionych przez PZŁS w związku z odzyskaniem nagrody pieniężnej, która w tym celu musiała podjąć odpowiednie kroki, a każda pozostała kwota zostanie rozdysponowana zgodnie z przepisami PZŁS.

9. Rozpoczęcie kary zakazu startów.

Z wyjątkiem, jak opisano poniżej, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ przesłuchujący decyzji o karze zakazu startów lub, jeśli zrezygnowano z przesłuchania, w dniu zaakceptowania kary zakazu startów lub nałożenia kary zakazu startów. Każdy okres zawieszenia tymczasowego (bez względu na to, czy nałożony czy dobrowolnie zaakceptowany) będzie odliczony od całkowitego okresu zakazu startów.

1) gdy proces przesłuchania został znacznie opóźniony lub gdy wystąpią inne aspekty kontroli dopingowej, za które zawodnik lub inna osoba nie ponosi winy, organ nakładający karę może ustalić, że kara zakazu startów rozpoczyna się wcześniej, tzn.

w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do innego naruszenia przepisów antydopingowych.

- 2) szybkie przyznanie się – gdy zawodnik lub inna osoba bezzwłocznie (co, we wszystkich zawodach dla zawodnika oznacza przed ponownym udziałem w zawodach przez zawodnika) przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych po przedstawieniu mu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych przez KdZDwS, kara zakazu startów może się rozpocząć już w dniu pobrania próbki lub w dniu, w którym nastąpiło ostateczne naruszenie przepisów antydopingowych. Jednakże w każdym przypadku, gdy stosowany jest niniejszy §, zawodnik lub inna osoba musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów liczonej od dnia, w którym zawodnik lub inna osoba zaakceptowała nałożenie kary lub od dnia, w którym podjęta została decyzja o nałożeniu kary lub od dnia, w którym kara została nałożona w inny sposób.
- 3) jeśli nałożona zostanie kara tymczasowego zawieszenia i zostanie ona przyjęta przez zawodnika, wówczas ten okres kary tymczasowego zawieszenia zostanie zawodnikowi odliczony od kary zakazu startów, która może być ostatecznie nałożona.
- 4) jeśli zawodnik dobrowolnie zaakceptuje karę tymczasowego zawieszenia przekazaną mu na piśmie przez KD a następnie powstrzyma się od udziału w zawodach, od każdej kary zakazu startów, która może ostatecznie być nałożona, zostanie odliczony taki okres tymczasowego zawieszenia. Kopię dobrowolnego przyjęcia przez zawodnika kary tymczasowego zawieszenia należy bezzwłocznie dostarczyć każdej stronie uprawnionej do otrzymania zawiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych.
- 5) przed wejściem w życie kary tymczasowego zawieszenia lub dobrowolnego tymczasowego zawieszenia od kary zakazu startów nie będzie odliczany żaden okres kary bez względu na to, czy zawodnik podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa lub został zawieszony przez swój zespół.

10. Status zawodnika w czasie kary zakazu startów.

- 1) żaden zawodnik, ani inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów, nie może w okresie zakazu startów uczestniczyć w żadnej roli w zawodach ani prowadzić działań (innych niż zatwierdzone działania oświatowe na rzecz zwalczania dopingu lub programy rehabilitacyjne) lub klub lub inną organizację lub w zawodach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolną ligę zawodową lub dowolną organizację zawodów szczebla międzynarodowego lub krajowego. Zawodnik lub inna

osoba, na którą nałożono karę zakazu startów dłuższą niż cztery lata może, po zakończeniu czteroletniej kary zakazu startów, uczestniczyć w lokalnych zawodach sportowych w dyscyplinie innej, niż łyżwiarstwo szybkie, ale tylko pod warunkiem, że ranga lokalnych zawodów sportowych nie jest taka, która pozwoliłaby zawodnikowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestniczenia w zawodach (i zdobywania punktów) o randze mistrzostw krajowych lub zawodów międzynarodowych.

Zawodnik lub inna osoba podlegająca karze zakazu startów podlega obowiązkowi badań;

- 2) naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów.

Gdy zawodnik lub inna osoba, na którą nałożona została kara zakazu startów naruszy zakaz uczestniczenia w okresie obowiązywania kary opisanej w § 108 ust. 10 pkt 1, wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostaną zdyskwalifikowane a pierwotnie nałożona kara zakazu startów rozpoczyna się od nowa od dnia tego naruszenia kary zakazu startów. Nowy okres kary zakazu startów może być skrócony na mocy § 108 ust. 5 pkt 2, jeśli zawodnik lub inna osoba udowodni, że nie ponosi istotnej winy lub nie jest winna zaniedbania z tytułu naruszenia zakazu uczestnictwa. Ustalenie, czy zawodnik lub inna osoba naruszyła zakaz uczestnictwa i czy skrócenie na mocy § 108 ust. 5 pkt 2 jest właściwe, leży w gestii KdZDwS, której zarządzanie wynikami doprowadziło do nałożenia pierwszej kary zakazu startów.

11. Badanie w celu przywrócenia statusu.

Aby zawodnik mógł odzyskać swój status czynnego sportowca po zakończeniu kary zakazu startów musi, w dowolnym okresie tymczasowego zawieszenia lub zakazu startów, stawić się na badania poza zawodami przeprowadzane przez KdZDwS, na żądanie, musi przedstawić aktualne i dokładne informacje na temat miejsca swego pobytu. Jeśli zawodnik, na którego nałożono karę zakazu startów wycofa się ze sportu i zostanie usunięty z grupy zawodników poddawanych badaniom dopingowym poza zawodami a później będzie chciał ubiegać się o przywrócenie swego statusu, taki zawodnik będzie mógł przywrócić swój status dopiero, gdy powiadomi KdZDwS oraz będzie podlegał badaniom dopingowym poza zawodami przez okres czasu równy okresowi zakazu startów pozostający od dnia wycofania się sportowca ze sportu.

§ 109.

Konsekwencje dla zespołów

1. Badanie sportów zespołowych.

Gdy więcej niż jeden członek zespołu w sporcie zespołowym został powiadomiony o naruszeniu przepisów antydopingowych na mocy § 104 w związku z zawodami sportowymi, organ orzekający na zawodach przeprowadza badania ukierunkowane (targetowe) lub losowane na zespole w trakcie zawodów.

2. Konsekwencje dla sportów zespołowych.

Jeśli u więcej niż dwóch członków zespołu w sporcie zespołowym stwierdzone zostanie naruszenie przepisów antydopingowych w czasie zawodów sportowych, organ orzekający na zawodach może nałożyć odpowiednią karę na zespół (np. utrata punktów, wykluczenie z zawodów lub konkursu lub inna kara) oprócz wszystkich kar, jakie nakładane są na poszczególnych zawodników naruszających przepisy antydopingowe.

3. Organ kierujący zawodami może wprowadzić surowsze konsekwencje dla zespołów.

Organ orzekający na zawodach może podjąć decyzję o wprowadzeniu przepisów dla zawodów, zgodnie z którymi kary dla zawodników zespołowych będą bardziej surowe niż określone w § 109 ust. 2 dla tych zawodów.

§ 110.

Kary finansowe

W każdym przypadku naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika i potwierdzeniu tego naruszenia przez KD jego klub jest zobowiązany wpłacić na konto PZŁS:

- 1) gdy zawodnik jest pełnoletni – 1 500 zł;
- 2) gdy zawodnik jest niepełnoletni – 2 000 zł.

§ 111.

Procedura wymierzania sankcji

1. Po otrzymaniu powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych przez zawodnika KD wszczyna postępowanie dyscyplinarne zgodnie z poprzedzającymi paragrafami.

2. Każdorazowo przy ocenie naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika KD prowadzi postępowanie wyjaśniające mające na celu obiektywne ustalenie okoliczności naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika.
3. Podstawą do orzeczenia o wymiarze kary zawodnika przez KD jest:
 - 1) pismo z KdZDwS lub pismo z sekretariatu ISU, WADA stwierdzające pozytywny wynik badań laboratoryjnych próbki moczu lub inne pismo z którego wynika naruszenie przepisów antydopingowych;
 - 2) protokół kontroli dopingowej zawodnika.
4. Dodatkowo na życzenie zainteresowanego zawodnika KD może zażądać dokumentacji z laboratorium dotyczącej badań próbki moczu. W przypadku, gdy kontrola została przeprowadzona przez ISU, WADA lub na ich zlecenie, orzeczenie o dyskwalifikacji wydają niezależnie ISU, WADA i KD zgodnie z własnymi regulaminami.
5. Postępowanie dyscyplinarne kończy się wydaniem przez KD orzeczenia zgodnie z przepisami ogólnymi niniejszego Regulaminu.

§ 112

Odwołania

1. Orzeczenia od których przysługuje odwołanie.

Od orzeczeń wydanych na mocy niniejszego rozdziału przysługuje odwołanie zgodnie z § 112 ust. 2 – 4. Orzeczenia, od których się odwołano, pozostają w mocy w trakcie procedury odwoławczej, chyba że organ odwoławczy postanowi inaczej.

2. WADA nie musi wyczerpać środków wewnętrznych.

Gdy prawo do odwołania zgodnie z niniejszym § przysługuje WADA, a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznego orzeczenia wydanego przez KD, WADA może się odwołać od takiego orzeczenia bezpośrednio do CAS bez konieczności wyczerpania krajowej drogi odwoławczej.

3. Odwołania od orzeczeń dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, kar i zawiesznień tymczasowych.

Od orzeczeń o naruszeniu przepisów antydopingowych, orzeczeń o konsekwencjach za naruszenie przepisów antydopingowych, orzeczenia stwierdzającego, że nie doszło do

naruszenia przepisów antydopingowych, orzeczenia stwierdzającego, że nie można kontynuować postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych z przyczyn proceduralnych (w tym, na przykład, zalecenia), orzeczenia na mocy § 108 ust. 10 pkt 2 (Naruszenie zakazu uczestniczenia w okresie obowiązywania kary zakazu); orzeczenia stwierdzającego, że KD nie ma prawa orzekania o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych lub konsekwencjach naruszenia, oraz orzeczenia o nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia w oparciu o wstępne przesłuchanie lub z naruszenia § 104 ust. 5 można złożyć odwołanie wyłącznie w sposób określony w niniejszym §.

1) odwołania dotyczące zawodników klasy międzynarodowej.

W sprawach związanych z uczestnictwem w zawodach międzynarodowych lub w wypadkach dotyczących zawodników klasy międzynarodowej od orzeczenia można złożyć odwołanie wyłącznie do CAS zgodnie z regulaminem tego sądu;

2) odwołania dotyczące zawodników klasy krajowej.

W wypadkach dotyczących zawodników klasy krajowej, którzy nie mają prawa do odwołania zgodnie z § 112 ust. 3 pkt 1, od orzeczenia można złożyć odwołanie do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim;

3) podmioty uprawnione do składania odwołań.

b) wypadkach określonych w § 112 ust. 2 pkt 1 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do CAS: (a) zawodnik lub inna osoba, której dotyczy orzeczenie, od którego złożono odwołanie; (b) inna strona sprawy, w której wydane zostało orzeczenie; (c) ISU; (d) PZŁS; (e) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, w zależności od sytuacji, gdy decyzja może mieć skutek związany z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym w związku z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich, w tym decyzje dotyczące prawa startu w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA,

c) wypadkach określonych w § 112 ust. 2 pkt 2 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołania do Trybunału: (a) zawodnik lub inna osoba, której dotyczy orzeczenie, od którego złożono odwołanie; (b) inna strona sprawy, w której wydane

zostało orzeczenie; (c) ISU; (d) KdZDwS; oraz (e) WADA; WADA i ISU mają także prawo do odwołania od orzeczenia Trybunału do CAS.

d) bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia, jedyną osobą, która może wnieść odwołanie od kary tymczasowego zawieszenia jest zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono karę tymczasowego zawieszenia.

4. Przekazywanie informacji do ISU i WADA.

W wypadku gdy PZŁS otrzymuje powiadomienie o naruszeniu przepisów antydopingowych przez zawodnika powinien zgłosić ten fakt do ISU i WADA w ciągu 14 dni od chwili otrzymania zawiadomienia przez KdZDwS. PZŁS powinien także przekazywać informacje o aktualnym przebiegu postępowania dyscyplinarnego oraz o orzeczeniu o naruszeniu przepisów antydopingowych.

5. Odwołania od orzeczenia przyznającego lub odmawiającego prawa do stosowania substancji zabronionej w celach terapeutycznych.

Od orzeczeń podjętych przez WADA cofających przyznanie lub odmowę prawa do używania substancji zabronionej w celach terapeutycznych można złożyć odwołanie wyłącznie do CAS. Odwołanie takie może złożyć tylko zawodnik, którego orzeczenie cofnięto lub PZŁS. Od orzeczeń organizacji antydopingowych innych niż WADA odbierających prawo do używania substancji zabronionych w celach terapeutycznych, które nie zostaną cofnięte przez WADA zawodnicy klasy międzynarodowej mogą złożyć odwołanie do CAS a zawodnicy klasy krajowej do WADA.

§ 113.

Wzajemne uznawanie

1. Z zastrzeżeniem prawa do odwołania zagwarantowanego przez § 112, badanie, zgoda na używanie substancji zabronionych w celach terapeutycznych oraz wyniki przesłuchań lub ostateczne werdykty dowolnego sygnatariusza, które są zgodne z Kodeksem WADA leżą w gestii tego sygnatariusza będą uznawane i szanowane przez wszystkich sygnatariuszy.
2. Sygnatariusze Kodeksu WADA będą uznawać te same działania innych organów, które nie przyjęły Kodeksu WADA, jeśli przepisy tych organów są spójne z Kodeksem.

§ 114.

Przedawnienie

Po upływie ośmiu lat od daty naruszenia nie można podjąć żadnych działań przeciw zawodnikowi lub innej osobie z powodu naruszenia przepisów antydopingowych zawartych w niniejszym regulaminie.

§ 115.

Współpraca z KdZDwS

1. PZŁS zobowiązuje podlegające kluby do przekazywania informacji o treningach zawodników klubowych do KdZDwS, jeżeli KdZDwS tego zażąda. Informacje te muszą określać miejsce i czas treningu oraz listę uczestniczącym w nim zawodników. Informacje należy przekazywać drogą elektroniczną za pomocą programu anty baza.pl/whereabouts.
2. W przypadku nie przekazywania w/w informacji lub przekazywaniu ich w sposób nierzetelny PZŁS może nałożyć na klub karę finansową.

§ 116.

Edukacja

1. Listę substancji i metod zabronionych oraz międzynarodowy standard wyłączeń dla celów terapeutycznych uaktualnia KdZDwS i WADA. Są one publikowane na stronie internetowej www.antydoping.pl oraz na stronie www.wada-ama.org.
2. Wszyscy szkoleniowcy, lekarze klubowi i lekarze kadry narodowej zobowiązani są do prowadzenia systematycznej działalności zmierzającej do przeciwdziałania stosowaniu środków dopingujących przez zawodników, jak również zapoznać ich z przepisami niniejszego rozdziału.

Rozdział VIII

Nadzwyczajne środki zaskarżenia

Postępowanie kasacyjne

§ 117.

1. Po wyczerpaniu drogi dyscyplinarnej wewnątrzklubowej, z zastrzeżeniem § 119, orzeczenia dyscyplinarne, na mocy których orzeczono karę:

- 1) okresowego lub dożywotniego zakazu pełnienia funkcji związanych z łyżwiarstwem szybkim, w tym funkcji w strukturach Związku;
- 2) pozbawienia zawodnika tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski;
- 3) wykluczenia ze składu kadry narodowej lub olimpijskiej;
- 4) dyskwalifikacji okresowej lub dożywotniej;
- 5) wykluczenia klubu sportowego z PZŁS.

- mogą być w ciągu miesiąca od daty ich doręczenia stronom zaskarżone do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

2. Prawo zaskarżenia orzeczeń dyscyplinarnych przysługuje ponadto osobom uprawnionym, jeżeli orzeczenia te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, Statutu i regulaminów lub strona została pozbawiona prawa do obrony.

§ 118.

1. Skargę do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu uprawniony wnosi za pośrednictwem Związku, który przekazuje niezwłocznie akta sprawy wraz ze środkiem zaskarżenia do sekretariatu Trybunału.
2. Na wniosek strony skarżącej organ dyscyplinarny może wstrzymać wykonanie zaskarżonej do Trybunału orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 119.

Orzeczenia dyscyplinarne wydane w postępowaniach dyscyplinarnych związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych podlegają zaskarżeniu do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu, zgodnie z przepisami rozdziału VII Regulaminu.

Wznowienie postępowania

§ 120.

1. W przypadku ujawnienia się nowych okoliczności nieznanymi organowi dyscyplinarnemu w czasie orzekania lub rażącego naruszenia przepisów PZŁS postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem może zostać wznowione.
2. Postępowanie może być wznowione na wniosek osoby, którego postępowanie dotyczyło lub z urzędu.
3. O wznowieniu postępowania orzeka organ dyscyplinarny, który wydał orzeczenie w ostatniej instancji.

4. Uznając, iż istnieją podstawy do wznowienia postępowania właściwy organ dyscyplinarny uchyla poprzednie orzeczenie i ponownie rozpoznaje sprawę.

Rozdział IX

Doręczenia i terminy

§ 121.

1. Doręczenia pism (zawiadomień, postanowień, zarządzeń, decyzji, orzeczeń oraz innych) stronom i organom w toku postępowania dyscyplinarnego dokonuje się za pomocą operatora pocztowego.
2. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w ust. 1 operator pocztowy przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez pocztę.
3. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w ust. 2, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach siedziby lub mieszkania adresata.
4. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w ust. 3, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia.
5. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w ust. 2.
6. Odbierający pismo potwierdza doręczenie mu pisma swym podpisem ze wskazaniem daty doręczenia.
7. Jeżeli odbierający pismo uchyla się od potwierdzenia doręczenia lub nie może tego uczynić, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

§ 122.

1. Doręczeń można dokonywać także za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej doręczenie jest skuteczne, jeżeli w terminie 7 dni od dnia wysłania pisma otrzymane zostanie potwierdzenie doręczenia pisma. W razie nieotrzymania takiego potwierdzenia pismo doręcza się w sposób określony w § 121.

§ 123.

1. Adresem właściwym dla doręczeń jest adres zamieszkania, adres siedziby lub adres e-mail.
2. W trakcie postępowania strony oraz ich pełnomocnicy obowiązani są zawiadomić organ prowadzący postępowanie o każdej zmianie swego adresu.
3. W razie zaniechania obowiązku określonego w ust. 2 dostarczenie pisma pod dotychczasowy adres ma skutek doręczenia.
4. W uzasadnionych przypadkach możliwe jest zawiadamianie oraz powiadamianie o terminach posiedzeń telefonicznie. Na tę okoliczność sporządza się notatkę, którą dołącza się do akt.

§ 124.

1. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.
2. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu.
3. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.
4. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia.
5. Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem odpowiednie pismo zostało nadane w placówce pocztowej operatora publicznego lub w inny sposób określony w § 121 i § 122.

Rozdział X

Wykonanie orzeczeń organów dyscyplinarnych

§ 125.

1. Orzeczenia dyscyplinarne muszą zostać wykonane w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia, chyba że organ dyscyplinarny ustali inny termin ich wykonania.

2. W przypadku przekroczenia terminu, o którym mowa w ust. 1, podmiot, którego dotyczy orzeczenie, podlega zawieszeniu z mocy prawa do czasu wykonania orzeczenia o karze.
3. Informacja o zawieszeniu podmiotu podlega publikacji, w sposób określony przez organ dyscyplinarny
4. Zawieszenie jest zniesione z chwilą wygaśnięcia jego przyczyny.
5. Bieg terminu wykonywania kary zawieszenia rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wydania orzeczenia.
6. Organ dyscyplinarny ma prawo do sprostowania błędów lub oczywistych omyłek pisarskich w wydanych orzeczeniach, wydając stosowne postanowienie.
7. Organ dyscyplinarny ma prawo publikowania prawomocnie orzeczonych kar z wymienieniem nazwiska bądź nazwy ukaranego oraz wszelkich okoliczności zdarzenia.

Rozdział XI

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 126.

1. Prawo interpretacji i właściwej wykładni postanowień niniejszego regulaminu przysługuje Zarządowi Związku.
2. Obsługę administracyjną organów dyscyplinarnych prowadzi biuro Związku.

§ 127.

Wprowadza się „Wytyczne dla zawodników, trenerów, lekarzy i personelu pomocniczego” dotyczące postępowania antydopingowego, stanowiące załącznik nr 1 do niniejszego Regulaminu.

§ 128.

Wprowadza się „Definicje pomocnicze” w ramach postępowania dyscyplinarnego związanego ze stosowaniem dopingu, stanowiące załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu.

§ 129.

Wszystkie osoby, o których mowa w § 3 ust. 1, powinny być zapoznane z treścią niniejszego Regulaminu

§ 130.

Postępowanie dyscyplinarne wszczęte przed dniem wejścia w życie Regulaminu prowadzone jest na podstawie niniejszego Regulaminu, chyba że przepisy dotychczasowe są korzystniejsze dla obwinionego.

§ 131.

Tracą moc:

- 1) Regulamin Dyscyplinarny PZŁS zatwierdzony przez Zarząd Związku w dniu 9 września 2011 r.;
- 2) Regulamin Antydopingowy PZŁS zatwierdzony przez Zarząd Związku w dniu 18 grudnia 2010 r.

§ 132.

Regulamin wchodzi w życie z dniem **1 stycznia 2013 r.**, za wyjątkiem § 6 i § 7, które wchodzi w życie z dniem odbycia najbliższego sprawozdawczo-wyborczego Walnego Zgromadzenia Członków.

„Wytoczne dla zawodników, trenerów, lekarzy i personelu pomocniczego”

- I. Zaleca się wszystkim trenerom i lekarzom daleko idącą, ostrożność w dysponowaniu lekami witaminami i innymi preparatami. Nie dopuszcza się wydawania w/w suplementów bez oryginalnego opakowania. Przydział suplementów powinien odbywać się jawnie w obecności wszystkich zawodników.
- II. Zawodnik odbywający leczenie musi każdorazowo konsultować się z lekarzem sportowym, celem zapobieżenia przyjęcia leków zawierających niedozwolone substancje.
- III. Jeżeli leczenie zawodnika wymaga stosowania leków zawierających niedozwolone substancje, zawodnik jest zobowiązany natychmiast powiadomić o tym fakcie PZŁS.
- IV. Zawodnik musi mieć wpisaną w Książeczce Sportowo-Lekarskiej formułę antydopingową następującej treści:

„Oświadczam, że są mi znane postanowienia rozdziału nr VIII Regulaminu dyscyplinarnego PZŁS (dot. dopingu w sporcie) i zobowiązuję się respektować zawarte w nim przepisy i sankcje, jak również zobowiązuje się nie przyjmować żadnych substancji znajdujących się na aktualnej liście środków i metod niedozwolonych oraz nie stosować innych metod dopingu.

Jednocześnie oświadczam, że będę zapoznawał się ze środkami podawanymi mi przez lekarza lub terapeutę w ramach dozwolonego wspomaganie, oraz w przypadku leczenia informował lekarza kadry o przyjmowanych lekach.”

.....
/podpis zawodnika/

ADAMS: *Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracji i Zarządzania]* – internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych, ułatwiająca interesariuszom i WADA prowadzenie działań antydopingowych zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Badania: Części procesu kontroli antydopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, obchodzenie się z próbkami oraz przewożenie próbek do laboratorium.

Badanie ukierunkowane: Wybór sportowców do badań, polegający na nielosowym wyborze do badań w określonym czasie określonych sportowców lub grup sportowców

Bez wcześniejszego powiadomienia: Kontrola antydopingowa, która odbywa się bez wcześniejszego ostrzeżenia sportowców i podczas której sportowiec znajduje się pod dozorem od momentu powiadomienia aż do pobrania próbki.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez sportowca, że jego wina lub zaniedbanie w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, oceniane z punktu widzenia wszystkich okoliczności oraz po wzięciu pod uwagę kryteriów decydujących o braku winy lub zaniedbania, nie były istotne.

Brak winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez sportowca że nie wiedział, nie podejrzewał oraz że nie mógł wiedzieć ani podejrzewać, nawet przy zachowaniu maksymalnej ostrożności, że użył/zastosował substancję zabronioną/metodę zabronioną bądź, że taka substancja/metoda została mu podana/zastosowana wobec niego.

Czas trwania wydarzenia sportowego: Czas od początku do końca wydarzenia sportowego, ustalony przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

Dyskwalifikacja: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* poniżej.

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Konkurs: Jeden wyścig, mecz, gra lub jedne zawody lekkoatletyczne. Na przykład, mecz koszykówki lub finał sprintu na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W wypadku wyścigów etapowych lub innych zawodów lekkoatletycznych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub co jakiś czas, różnica między konkursem a zawodami zostanie określona w przepisach odpowiedniej federacji międzynarodowej.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych: Za naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) dyskwalifikacja oznacza unieważnienie wyników sportowca w konkretnym konkursie lub zawodach oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje w tym przepadek jakichkolwiek medali, punktów i nagród; (b) zakaz startów oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może w określonym czasie uczestniczyć w jakimkolwiek konkursie lub innych działaniach ani być beneficjentem funduszy zgodnie z § 108 ust. 9; oraz (c) tymczasowe zawieszenie oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w żadnym konkursie przed ostateczną decyzją podjętą na przesłuchaniu przeprowadzonym zgodnie z § 106 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

Kontrola antydopingowa: Wszystkie kroki i procesy począwszy od planowania rozkładu badań a skończywszy na ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym, obejmujące wszystkie kroki i procesy pośrednie, takie jak dostarczanie informacji o miejscu pobytu, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, wyłączenia dla celów terapeutycznych, zarządzanie wynikami i przesłuchania.

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa Konwencja o Zwalczeniu Dopingu w Sporcie, przyjęta na 33 sesji Konferencji Ogólnej UNESCO 19 października 2005, wraz z wszystkimi poprawkami przyjętymi przez Państwa-Strony Konwencji oraz Konferencję Stron Międzynarodowej Konwencji o Zwalczeniu Dopingu w Sporcie.

Krajowa organizacja antydopingowa: Jednostka(i) wyznaczona przez kraj jako najważniejszy na szczeblu krajowym organ uprawniony i zobowiązany do przyjęcia i wprowadzenia przepisów antydopingowych, kierowania pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badań oraz przeprowadzaniem przesłuchań. Także jednostka, która może być wyznaczona przez kilka krajów i która będzie pełniła rolę regionalnej Organizacji Antydopingowej dla takich krajów. Jeśli odpowiednie władze publiczne nie wyznaczyły takiej jednostki, taką jednostką

jest Krajowy Komitet Olimpijski danego kraju lub instytucja wyznaczona przez Krajowy Komitet Olimpijski.

Krajowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie Krajowy Komitet Olimpijski obejmuje też Krajową Konfederację Sportową w tych krajach, w których Krajowa Konfederacja Sportowa wykonuje typowe obowiązki Krajowego Komitetu Olimpijskiego w dziedzinie zwalczania dopingu.

Lista Substancji i Metod Zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: Zmiana dokonana w nagannym celu lub w naganny sposób; wywieranie nagannego wpływu; naganne zakłócanie; utrudnianie, wprowadzanie w błąd lub uczestniczenie w oszukańczym działaniu w celu zmiany wyników lub powstrzymania normalnych procedur, lub przekazywanie nieprawdziwych informacji Organizacji Antydopingowej.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie przemian biologicznych.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Międzynarodowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w stosunku do którego Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Federacja Międzynarodowa, organizator ważnych wydarzeń sportowych lub inna międzynarodowa organizacja sportowa jest organem decyzyjnym lub na które powołuje działaczy funkcyjnych.

Niekorzystny wynik badania: Raport sporządzony przez laboratorium lub inną jednostkę badawczą zatwierdzoną przez WADA, stwierdzający zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów i związanymi z nim Dokumentami Technicznymi obecność w próbce substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów (w tym podwyższone ilości substancji endogennych) lub dowody użycia metody zabronionej.

Nielegalny handel: Sprzedaż, dawanie, podawanie, przewożenie, wysyłanie, dostarczanie lub rozprowadzanie dowolnym stronom trzecim substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizycznie, drogą elektroniczną lub innymi sposobami) przez sportowca, personel pomocniczy sportowca lub przez dowolną inną osobę podlegającą jurysdykcji Organizacji Antydopingowej. Definicja nie obejmuje działań personelu medycznego prowadzonych „w dobrej wierze”, wiążących się z używaniem substancji zabronionych dla zgodnych z prawem i faktycznie koniecznych celów terapeutycznych lub inaczej uzasadnionych oraz nie obejmuje działań związanych z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione poza zawodami, chyba że suma okoliczności wskazuje, że substancje zabronione nie miały służyć zgodnym z prawem i uzasadnionym celom terapeutycznym.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie osiągnęła wieku pełnoletności zgodnie z odpowiednimi przepisami swego kraju zamieszkania.

Organizacja antydopingowa: Sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady inicjowania, wprowadzania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli antydopingowej. Sygnatariuszami są, na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, którzy przeprowadzają badania podczas organizowanych przez siebie wydarzeń sportowych, WADA, Federacje Międzynarodowe oraz Krajowe Organizacje Antydopingowe.

Organizator ważnych zawodów: Kontynentalne stowarzyszenia Krajowych Komitetów Olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji wielosportowych, pełniące funkcję organu decyzyjnego wobec kontynentalnych, regionalnych lub innych zawodów międzynarodowych.

Osoba: Osoba fizyczna, organizacja lub inna jednostka.

Personel pomocniczy sportowca: Każdy trener, fizjoterapeuta, menadżer, agent, pracownik zespołu, działacz, członek personelu medycznego lub paramedycznego, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z, lecząca lub pomagająca sportowcowi uczestniczącemu lub przygotowującemu się do zawodów sportowych.

Podczas zawodów: O ile przepisy Federacji Międzynarodowej lub innej odpowiedniej Organizacji Antydopingowej nie stanowią inaczej, termin „podczas zawodów” oznacza okres zaczynający się dwanaście godzin przed zawodami, w których sportowiec ma uczestniczyć,

trwający do końca takich zawodów, a w odniesieniu do procesu pobierania próbek - proces pobierania próbek związany z takimi zawodami.

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które stwierdza się tylko jeżeli osoba sprawuje wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); z zastrzeżeniem, że jeżeli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda, domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba ta wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała ją kontrolować. Posiadanie samo w sobie nie stanowi jednak naruszenia przepisów antydopingowych jeżeli przed otrzymaniem przez daną osobę jakiegokolwiek powiadomienia o naruszeniu przez nią przepisów antydopingowych osoba ta podjęła konkretne działania wskazujące, że nigdy nie zamierzała wejść w posiadanie oraz wyrzekła się posiadania, wyraźnie oświadczając to Organizacji Antydopingowej. Niezależnie od czegokolwiek, co w niniejszej definicji może być z tym sprzeczne, zakup (w tym drogą elektroniczną lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.

Poza zawodami: Każda kontrola antydopingowa, która nie jest przeprowadzana podczas zawodów.

Program Niezależnych Obserwatorów: Zespół obserwatorów nadzorowany przez WADA, obserwujący proces kontroli antydopingowej podczas pewnych wydarzeń sportowych, mogący udzielać wskazówek dotyczących tego procesu oraz informować o swoich spostrzeżeniach.

Próba: Świadome zachowanie stanowiące istotny element zaplanowanego działania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych. Próba naruszenia przepisów antydopingowych nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, jeżeli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie ona wykryta i ujawniona przez osobę trzecią, nie uczestniczącą w próbie naruszenia przepisów antydopingowych.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany na potrzeby kontroli antydopingowej.

Przesłuchanie wstępne: Na potrzeby § 105 przesłuchanie wstępne oznacza przyspieszone skrócone przesłuchanie mające miejsce przed przesłuchaniem zgodnie z § 106 (Prawo do uczciwego przesłuchania); podczas wstępnego przesłuchania sportowiec jest informowany o zarzutach i ma możliwość przedstawienia swego stanowiska w formie pisemnej lub ustnej.

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników w trakcie konkursu.

Sportowiec (zawodnik): Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej federacji międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją krajowej organizacji antydopingowej, w tym, między innymi, osoby znajdujące się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom) oraz każdy inny zawodnik, który podlega jurysdykcji dowolnego sygnatariusza lub innej organizacji sportowej przyjmującej Kodeks. Wszystkie postanowienia Kodeksu, w tym, na przykład, dotyczące badań i wyłączeń dla celów terapeutycznych, muszą być stosowane do zawodników klasy międzynarodowej i krajowej. Niektóre krajowe organizacje antydopingowe mogą także poddawać badaniom i stosować przepisy antydopingowe do zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych a także do zawodników klasy mistrzowskiej, którzy nie są aktualnymi lub potencjalnymi zawodnikami krajowymi. Od krajowych organizacji antydopingowych nie wymaga się stosowania wszystkich aspektów Kodeksu do takich osób. Mogą być wprowadzone konkretne krajowe przepisy kontroli dopingowej stosowane w odniesieniu do zawodników nie będących zawodnikami klasy międzynarodowej lub klasy krajowej, co nie będzie w sprzeczności z Kodeksem. Zatem kraj może podjąć decyzję o poddawaniu badaniom zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, ale nie musi wymagać stosowania wyłączeń dla celów terapeutycznych lub dostarczania informacji o pobycie zawodnika. Dla celów § 99 ust. 8 (Podawanie lub próba podawania) oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej sportowcem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej przyjmującej Kodeks.

Sportowiec klasy międzynarodowej: Sportowcy wyznaczeni przez jedną lub więcej Federacji Międzynarodowych i należący do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom przeprowadzanym przez Federację Międzynarodową.

Standard Międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA uzupełniający Kodeks. Aby stwierdzić przestrzeganie Standardu Międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić, że procedury określone w Standardzie Międzynarodowym zostały właściwie przeprowadzone. Standardy Międzynarodowe obejmują wszelkie Dokumenty Techniczne wydane zgodnie ze Standardem Międzynarodowym.

Substancja zabroniona: Każda substancja opisana jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Sygnatariusze: Jednostki podpisujące Kodeks i wyrażające zgodę na przestrzeganie Kodeksu, w tym Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Federacje Międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Krajowe Komitety Olimpijskie, Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, Krajowe Organizacje Antydopingowe i WADA.

Tymczasowe zawieszenie: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Uczestnik: Każdy sportowiec lub personel pomocniczy sportowca.

Ujawnić lub podać do publicznej wiadomości: Rozpowszechnić informacje lub podać do publicznej wiadomości lub osobom spoza kręgu osób uprawnionych do wcześniejszego powiadomienia.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie dowolnym sposobem dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.

Wynik nietypowy: Raport laboratorium lub innej jednostki zatwierdzonej przez WADA, który przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy wymaga dalszego badania zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów lub związanych z nim Dokumentów Technicznych.

Zakaz startów: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Zarejestrowana grupa sportowców poddawanych badaniom: Określona osobno przez każdą Federację Międzynarodową oraz Krajową Organizację Antydopingową grupa sportowców

najwyższej klasy, poddawanych badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach planu rozkładu badań danej Federacji Międzynarodowej lub Krajowej Organizacji Antydopingowej.

Zawody: Seria indywidualnych konkursów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata FINA lub Igrzyska PanAmerykańskie).

Zawody krajowe: Zawody sportowe, w których uczestniczą sportowcy klasy międzynarodowej lub krajowej, które nie są zawodami międzynarodowymi.

Zawody międzynarodowe: Zawody, dla których organem decyzyjnym jest Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, federacja międzynarodowa, organizator ważnych zawodów lub inna międzynarodowa organizacja sportowa lub gdy organ decyzyjny powołuje oficjeli technicznych dla zawodów.

Znacząca pomoc: Na potrzeby § 108 ust. 5 pkt 3 przyjmuje się, że osoba udzielająca znacznej pomocy musi: (1) w pełni ujawnić na piśmie wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych oraz (2) w pełni współpracować podczas dochodzenia i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym, na przykład, zeznawać podczas przesłuchania, jeżeli zostanie o to poproszona przez Organizację Antydopingową lub organ przesłuchujący. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotny element wszczętej sprawy, lub, jeśli żadnej sprawy dotychczas nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę do wszczęcia sprawy.